

Переклад затверджений

Заступник генерального директора
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

К. Б. Блінда
(ініціали та прізвище)

28 грудня 2021 р.

18.12.2019

UA

Офіційний вісник Європейського Союзу

L 328/29

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/2162

від 27 листопада 2019 року

**про випуск облігацій з покриттям та публічний нагляд за облігаціями з покриттям та
про внесення змін до директив 2009/65/ЄС та 2014/59/ЄС**

(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 114,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽²⁾,

Оскільки:

- (1) У статті 52(4) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС ⁽³⁾ передбачені дуже загальні вимоги щодо структурних елементів облігацій з покриттям. Такі вимоги обмежуються необхідністю випуску облігацій з покриттям кредитною установою, яка має зареєстрований офіс у державі-члені, і необхідністю здійснення спеціального публічного нагляду та застосування механізму подвійного права вимоги. Національні рамки щодо облігацій з покриттям визначають і набагато детальніше регулюють такі питання. Такі національні рамки також містять інші структурні положення, зокрема правила, які регулюють структуру пулу покриття, критерії прийнятності активів, можливість об'єднання активів у пул, обов'язки щодо прозорості та звітування, а також правила щодо пом'якшення ризику ліквідності. Підходи держав-членів до регулювання також відрізняються за своєю суттю. У ряді держав-членів відсутні спеціальні національні рамки щодо облігацій з покриттям. Як наслідок, ключові структурні елементи, яким повинні відповідати облігації з покриттям, випущені в Союзі, ще не визначені у праві Союзу.
- (2) У статті 129 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 ⁽⁴⁾ передбачені додаткові умови до умов, зазначених у статті 52(4) Директиви 2009/65/ЄС,

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/2162**від 27 листопада 2019 року****про випуск облігацій з покриттям та публічний нагляд за облігаціями з покриттям та про внесення змін до директив 2009/65/ЄС та 2014/59/ЄС****(Текст стосується ЄЄП)**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 114,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽²⁾,

Оскільки:

- (1) У статті 52(4) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС ⁽³⁾ передбачені дуже загальні вимоги щодо структурних елементів облігацій з покриттям. Такі вимоги обмежуються необхідністю випуску облігацій з покриттям кредитною установою, яка має зареєстрований офіс у державі-члені, і необхідністю здійснення спеціального публічного нагляду та застосування механізму подвійного права вимоги. Національні рамки щодо облігацій з покриттям визначають і набагато детальніше регулюють такі питання. Такі національні рамки також містять інші структурні положення, зокрема правила, які регулюють структуру пулу покриття, критерії прийнятності активів, можливість об'єднання активів у пул, обов'язки щодо прозорості та звітування, а також правила щодо пом'якшення ризику ліквідності. Підходи держав-членів до регулювання також відрізняються за своєю суттю. У ряді держав-членів відсутні спеціальні національні рамки щодо облігацій з покриттям. Як наслідок, ключові структурні елементи, яким повинні відповідати облігації з покриттям, випущені в Союзі, ще не визначені у праві Союзу.
- (2) У статті 129 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 ⁽⁴⁾ передбачені додаткові умови до умов, зазначених у статті 52(4) Директиви 2009/65/ЄС, для отримання преференційного режиму стосовно вимог до капіталу, що дозволяє кредитним установам, які інвестують у облігації з покриттям, мати менший капітал, ніж у разі інвестування в інші активи. Хоча такі додаткові вимоги підвищують рівень гармонізації облігацій з покриттям у Союзі, вони слугують конкретній меті встановлення умов, яких повинні дотримуватись інвестори в облігації з покриттям, щоб отримати такий преференційний режим, і не застосовуються поза рамками Регламенту (ЄС) № 575/2013.
- (3) Інші правові акти Союзу, як-от делеговані регламенти Комісії (ЄС) № 2015/35 ⁽⁵⁾ та (ЄС) № 2015/61 ⁽⁶⁾ і Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/59/ЄС ⁽⁷⁾, також містять покликання на означення, визначене в Директиві 2009/65/ЄС, для цілей визначення облігацій з покриттям, на яких поширюється преференційний режим для інвесторів в облігації з покриттям згідно із зазначеними актами. Однак формулювання в таких актах відрізняються залежно від їх мети та предмета, тому термін «облігація з покриттям» не використовується в узгоджений спосіб.
- (4) У загальному, режим щодо облігацій з покриттям можна вважати гармонізованим у частині умов інвестування в облігації з покриттям. Однак у Союзі бракує гармонізації в частині умов випуску облігацій з покриттям, що призводить до ряду наслідків. По-перше, преференційний режим на

рівних умовах надають інструментам, які відрізняються за своїм характером, а також за рівнем ризику та захисту інвесторів. По-друге, відмінності між національними рамками або відсутність таких рамок і відсутність спільно погодженого означення терміну «облігація з покриттям» можуть створити перешкоди для розвитку по-справжньому інтегрованого єдиного ринку облігацій з покриттям. По-третє, відмінності в гарантіях, передбачених у національних правилах, можуть створювати ризики для фінансової стабільності, оскільки облігації з покриттям з різними рівнями захисту інвесторів можуть бути придбані в Союзі і підпадати під дію преференційного режиму згідно з Регламентом (ЄС) № 575/2013 та іншими правовими актами Союзу.

- (5) Таким чином, гармонізація певних аспектів національних рамок на основі певних найкращих практик забезпечить безперешкодний і безперервний розвиток налагоджених ринків облігацій з покриттям у Союзі і обмежить потенційні ризики та вразливості фінансової стабільності. Така гармонізація на основі принципів повинна встановити спільну основу для випуску всіх облігацій з покриттям у Союзі. Для гармонізації необхідно, щоб усі держави-члени встановили рамки щодо облігацій з покриттям, що також повинні сприяти розвитку ринків облігацій з покриттям у державах-членах, у яких вони відсутні. Такий ринок має стати стабільним джерелом фінансування для кредитних установ, які, завдяки цьому, матимуть кращі можливості надавати доступні іпотечні кредити споживачам і підприємствам та пропонуватимуть інвесторам альтернативні безпечні інвестиції.
- (6) У своїй Рекомендації від 20 грудня 2012 року щодо фінансування кредитних установ ⁽⁸⁾, Європейська рада із системних ризиків (ESRB) закликала національні компетентні органи та європейський наглядовий орган (Європейський орган банківського нагляду) (ЕВА), створений на підставі Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 ⁽⁹⁾, визначити найкращі практики щодо облігацій з покриттям і сприяти гармонізації національних рамок. ЕВА також було рекомендовано координувати заходи, вжиті національними компетентними органами, зокрема, стосовно якості та відокремлення пулів покриття, захищеності облігацій з покриттям від банкрутства, ризиків, пов'язаних з активами та пасивами, що впливають на пули покриття, і розкриття інформації про структуру пулів покриття. Рекомендація також закликала ЕВА здійснювати моніторинг функціонування ринку облігацій з покриттям з урахуванням найкращих практик, визначених ЕВА, упродовж двох років, щоб оцінити необхідність вжиття законодавчих заходів, і звітувати про результати перед ESRB і Комісією.
- (7) У грудні 2013 року Комісія звернулася до ЕВА із запитом про надання консультації згідно зі статтею 503(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013.
- (8) У звіті, що додавався до його висновку від 01 липня 2014 року, у відповідь на рекомендацію ESRB від 20 грудня 2012 року та на запит Комісії про надання консультації від грудня 2013 року, ЕВА порекомендував поглибити конвергенцію національних правових, регулятивних і наглядових рамок щодо облігацій з покриттям, щоб забезпечити подальшу підтримку єдиного преференційного режиму стосовно ваг ризику для облігацій з покриттям у Союзі.
- (9) Як передбачала ESRB, ЕВА упродовж двох років здійснював моніторинг функціонування ринку облігацій з покриттям з урахуванням найкращих практик, визначених у зазначеній рекомендації. За результатами такого моніторингу, 20 грудня 2016 року ЕВА надав ESRB, Раді та Комісії другий висновок і звіт щодо облігацій з покриттям ⁽¹⁰⁾. Зазначений звіт містив висновок, що для забезпечення більшої узгодженості означень і регуляторного режиму для облігацій з покриттям у Союзі необхідна подальша гармонізація. У звіті також зазначалося, що така гармонізація має ґрунтуватися на наявних ринках, що належним чином функціонують у деяких державах-членах.
- (10) Випуск облігацій з покриттям традиційно здійснюють кредитні установи. Основна мета облігацій з покриттям полягає в забезпеченні фінансування позик, а одним з основних видів діяльності кредитних установ є широкомасштабне надання позик. Відповідно, для того, щоб на облігації з

покриттям поширювався преференційний режим згідно з правом Союзу, вони повинні бути випущені кредитними установами.

- (11) Закріплення випуску облігацій з покриттям за кредитними установами забезпечує наявність в емітента необхідних знань для управління кредитним ризиком, пов'язаним із позиками в пулі покриття. Це також гарантує, що емітент підпадає під дію вимог до капіталу, які захищають інвесторів у рамках механізму подвійного права вимоги, що надає інвестору та контрагенту за деривативним контрактом право вимоги до емітента облігацій з покриттям і стосовно активів покриття. Таким чином, завдяки закріпленню випуску облігацій з покриттям за кредитними установами, облігації з покриттям залишаються безпечним і ефективним інструментом фінансування, тим самим сприяючи захисту інвесторів і фінансовій стабільності, які є важливими цілями державної політики, що становлять загальний інтерес. Це також відповідає підходу, що застосовується налагодженими ринками, на яких випускати облігації з покриттям дозволяється тільки кредитним установам.
- (12) Таким чином, необхідно, щоб тільки кредитним установам, як означено в пункті (1) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, дозволялося випускати облігації з покриттям згідно з правом Союзу. Спеціалізовані іпотечні кредитні установи характеризуються тим, що вони не приймають депозити, але натомість приймають інші поворотні кошти від громадськості і в силу цього підпадають під означення терміну «кредитна установа», як встановлено в Регламенті (ЄС) № 575/2013. Без обмеження додаткових видів діяльності, дозволених згідно із застосовним національним правом, спеціалізовані іпотечні кредитні установи — це установи, які здійснюють тільки іпотечне кредитування та кредитування публічного сектора, включно з фінансуванням позик, придбаних в інших кредитних установ. Основна мета цієї Директиви полягає в регулюванні умов, на яких кредитні установи можуть випускати облігації з покриттям як інструмент фінансування, шляхом встановлення для кредитних установ вимог щодо продукту і спеціального нагляду за продуктом, щоб забезпечити високий рівень захисту інвесторів.
- (13) Існування механізму подвійного права вимоги є важливим принципом і елементом багатьох наявних національних рамок щодо облігацій з покриттям. Це також основна характеристика облігацій з покриттям, як зазначено у статті 52(4) Директиви 2009/65/ЄС. У зв'язку з цим необхідно визначити вказане поняття, щоб забезпечити наявність в інвесторів і контрагентів за деривативними контрактами в Союзі права вимоги до емітента облігацій з покриттям і стосовно активів покриття згідно з гармонізованими умовами.
- (14) Захищеність від банкрутства також має бути основною характеристикою облігацій з покриттям, щоб забезпечити отримання інвесторами в облігації з покриттям виплат при настанні строку погашення облігації. Автоматичне прискорення погашення у випадку неплатоспроможності або врегулювання емітента може вплинути на черговість задоволення вимог інвесторів у облігації з покриттям. У зв'язку з цим необхідно забезпечити, щоб виплати інвесторам у покритті облігації здійснювалися згідно з договірним графіком навіть у випадку неплатоспроможності або врегулювання. Відповідно, захищеність від банкрутства прямо пов'язана з механізмом подвійного права вимоги і, у зв'язку з цим, також повинна бути основним елементом рамок щодо облігацій з покриттям.
- (15) Ще одним основним елементом наявних національних рамок щодо облігацій з покриттям є вимога, щоб активи покриття були дуже високої якості для забезпечення надійності пулу покриття. Активи покриття мають специфічні характеристики, пов'язані з правами вимоги сплати і активами забезпечення, які забезпечують такі активи покриття. Таким чином, доцільно визначити загальні якісні характеристики прийнятних активів покриття.
- (16) Активи, зазначені у статті 129(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, повинні вважатися прийнятними активами згідно з рамками щодо облігацій з покриттям. Активи покриття, які більше не відповідають вимогам, визначеним у статті 129(1) зазначеного Регламенту, повинні і надалі

вважатися прийнятними активами покриття згідно з пунктом (b) статті 6(1) цієї Директиви за умови, що вони відповідають вимогам цієї Директиви. Інші активи покриття з подібною високою якістю також можуть бути прийнятними згідно з цією Директивою за умови, що такі активи покриття відповідають вимогам цієї Директиви, у тому числі вимогам стосовно активів забезпечення, які забезпечують право вимоги сплати. Права власності на матеріальні активи покриття повинні бути зареєстровані в публічному реєстрі, щоб гарантувати можливість забезпечення виконання. У разі відсутності публічного реєстру, держави-члени повинні мати змогу передбачити альтернативну форму засвідчення прав власності та прав вимоги, яка є порівнянною з тією, що надається у випадку публічної реєстрації обтяженого матеріального активу. Якщо держави-члени використовують таку альтернативну форму засвідчення, вони також повинні передбачити процедуру внесення змін до реєстраційних записів щодо прав власності та прав вимоги. Експозиції кредитних установ повинні вважатися прийнятними активами покриття згідно з пунктом (a) чи (b) статті 6(1) цієї Директиви, залежно від того, чи вони відповідають вимогам статті 129 Регламенту (ЄС) № 575/2013. Експозиції страхових компаній повинні вважатися прийнятними активами покриття згідно з пунктом (b) статті 6(1) цієї Директиви. Позики, надані публічним підприємствам, як означено у пункті (b) статті 2 Директиви Комісії 2006/111/ЄС ⁽¹¹⁾, або гарантовані ними, можуть бути прийнятними активами покриття за умови, що публічні підприємства надають базові публічні послуги для підтримки критично важливих видів соціальної діяльності.

Крім того, такі публічні підприємства повинні надавати свої послуги на основі концесії або авторизації, наданої органом публічної влади, підлягати публічному нагляду та мати достатню здатність створювати доходи, щоб забезпечити їх платоспроможність. Якщо держави-члени вирішать дозволити використання активів у формі позик, наданих публічним підприємствам або гарантованих ними, у своїх національних рамках, вони повинні належним чином врахувати можливий вплив на конкуренцію в результаті надання дозволу на використання таких активів. Незалежно від форми власності, кредитні установи та страхові компанії не повинні вважатися публічними підприємствами. Крім того, держави-члени мають право передбачити у своїх національних рамках, що певні активи не вважаються прийнятними для включення в пул покриття. Щоб дати змогу інвесторам в облігації з покриттям краще оцінити ризик, пов'язаний із програмою облігацій з покриттям, держави-члени також повинні передбачити правила щодо диверсифікації ризиків у розрізі ступеня структурованості та значної концентрації, щодо кількості позик і експозицій у пулі покриття та щодо кількості контрагентів. Держави-члени повинні мати змогу ухвалювати рішення про належний рівень структурованості та значної концентрації, що вимагається згідно з їхнім національним правом.

(17) Облігації з покриттям мають специфічні структурні характеристики, спрямовані на забезпечення постійного захисту інвесторів. До таких характеристик належить вимога, згідно з якою інвестори в облігації з покриттям мають право вимоги не тільки до емітента, а й стосовно активів у пулі покриття. Такі структурні вимоги, пов'язані із продуктом, відрізняються від пруденційних вимог, застосованих до кредитної установи, що випускає облігації з покриттям. Вони повинні бути спрямовані не на забезпечення належного пруденційного стану установи-емітента, а на захист інвесторів шляхом встановлення спеціальних вимог до самої облігації з покриттям. На додаток до спеціальної вимоги щодо використання активів покриття високої якості, також доцільно регулювати загальні вимоги щодо характеристик пулу покриття, щоб ще більше зміцнити захист інвесторів. Такі вимоги повинні містити спеціальні правила, спрямовані на захист пулу покриття, як-от правила відокремлення активів покриття. Відокремлення можна здійснити різними способами, зокрема на балансі, за допомогою суб'єкта спеціального призначення або в інший спосіб. Утім, метою відокремлення активів покриття є їх юридичне виведення за межі досяжності кредиторів, інших ніж інвестори в облігації з покриттям.

(18) Необхідно також регулювати розташування активів забезпечення, щоб гарантувати можливість

забезпечення реалізації прав інвесторів. Державам-членам також необхідно встановити правила щодо структури пулів покриття. Крім того, у цій Директиві слід визначити вимоги щодо рівня покриття, без обмеження права держав-членів дозволяти різні засоби пом'якшення ризиків, таких як ризики, пов'язані з валютами та процентними ставками. Також необхідно визначити розрахунок рівня покриття та умови, на яких у пул покриття можна включати деривативні контракти, щоб забезпечити, що пули покриття підпадають під дію спільних стандартів високої якості на території Союзу. Розрахунок рівня покриття повинен здійснюватися на основі застосування до основної суми принципу номінальної вартості. Держави-члени повинні мати змогу використовувати метод розрахунку, інший ніж принцип номінальної вартості, за умови, що такий інший метод є більш доцільним, зокрема, він не призводить до отримання вищого коефіцієнта покриття, де активи покриття є чисельником, а зобов'язання за облігаціями з покриттям — знаменником. Держави-члени повинні мати змогу вимагати надлишкове покриття для облігацій з покриттям, випущених кредитними установами, розташованими у відповідній державі-члені, понад вимогу покриття, встановлену в цій Директиві.

(19) Ряд держав-членів уже вимагають, щоб контролер пулу покриття виконував спеціальні завдання щодо якості прийнятних активів і забезпечував дотримання національних вимог щодо покриття. Таким чином, щоб гармонізувати режим облігацій з покриттям у Союзі, необхідно чітко визначити завдання та обов'язки контролера пулу покриття, якщо його наявність вимагається національними рамками. Наявність контролера пулу покриття не звільняє національні компетентні органи від обов'язків щодо публічного нагляду за облігаціями з покриттям, зокрема, стосовно відповідності вимогам, встановленим у положеннях національного права, які транспонують цю Директиву.

(20) У статті 129 Регламенту (ЄС) № 575/2013 визначений ряд умов, яким повинні відповідати облігації з покриттям, забезпечені суб'єктами сек'юритизації. Одна з таких умов стосується того, наскільки широко може використовуватися зазначений тип активу покриття, і обмежує використання таких структур 10% від суми непогашених облігацій з покриттям. Така умова може бути скасована компетентними органами відповідно до Регламенту (ЄС) № 575/2013. У ході перевірки належності такого скасування Комісія дійшла висновку, що можливість використовувати інструменти сек'юритизації або облігації з покриттям як активи покриття для випуску облігацій з покриттям необхідно дозволяти тільки для інших облігацій з покриттям (далі — внутрішньогрупові структури об'єднаних облігацій з покриттям) і без обмеження відносно суми непогашених облігацій з покриттям. Щоб гарантувати оптимальний рівень прозорості, пули покриття для облігацій з покриттям зовнішнього випуску не повинні містити облігації з покриттям внутрішнього випуску різних кредитних установ у межах однієї групи. Крім того, оскільки використання внутрішньогрупових структур об'єднаних облігацій з покриттям передбачає звільнення від лімітів експозицій кредитних установ, встановлених у статті 129 Регламенту (ЄС) № 575/2013, облігації з покриттям внутрішнього та зовнішнього випусків повинні відповідати рівню кредитної якості 1 на момент випуску або, у випадку подальшої зміни рівня кредитної якості та в разі затвердження компетентними органами, рівню кредитної якості 2. Якщо облігації з покриттям внутрішнього або зовнішнього випусків більше не відповідають зазначеній вимозі, облігації з покриттям внутрішнього випуску більше не кваліфікуються як прийнятні активи згідно зі статтею 129 Регламенту (ЄС) № 575/2013 та, як наслідок, облігації з покриттям зовнішнього випуску з відповідного пулу покриття не підпадають під дію звільнення згідно зі статтею 129(1b) зазначеного Регламенту.

Однак, якщо такі облігації внутрішнього випуску більше не відповідають вимозі щодо відповідного рівня кредитної якості, вони повинні вважатися прийнятними активами покриття для цілей цієї Директиви за умови, що вони відповідають усім вимогам, встановленим у цій Директиві, і облігації з покриттям зовнішнього випуску, забезпечені такими облігаціями з покриттям внутрішнього випуску або іншими активами, які відповідають цій Директиві, відповідно, також повинні мати змогу використовувати позначення «європейська облігація з покриттям». Держави-члени повинні

мати можливість дозволяти використання таких структур. Відповідно, щоб така можливість дійсно була доступною кредитним установам, які належать до групи, розташованої в різних державах-членах, усі відповідні держави-члени повинні використати таку можливість і транспонувати відповідне положення в їхнє право.

- (21) Малі кредитні установи стикаються з труднощами при випуску облігацій з покриттям, оскільки створення програм облігацій з покриттям часто пов'язане з високими початковими витратами. Ліквідність також має важливе значення на ринках облігацій з покриттям і значною мірою визначається обсягом непогашених облігацій. У зв'язку з цим доцільно дозволити спільне фінансування двома або більше кредитними установами, щоб уможливити випуск облігацій з покриттям дрібнішими кредитними установами. Це передбачатиме об'єднання активів покриття в пул кількох кредитних установ в якості активів покриття для облігацій з покриттям, випущених однією кредитною установою, і сприятиме випуску облігацій з покриттям у державах-членах, у яких наразі відсутній розвинений ринок облігацій з покриттям. Вимоги щодо використання договорів про спільне фінансування повинні забезпечувати, щоб активи покриття, що їх продають або, якщо держава-член дозволила таку можливість, передають на підставі угоди про фінансове забезпечення відповідно до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/47/ЄС ⁽¹²⁾ кредитним установам — емітентам, відповідали вимогам щодо прийнятності та відокремлення активів покриття згідно з правом Союзу.
- (22) Прозорість пулу покриття, який забезпечує покриття облігацію, є важливим елементом такого типу фінансового інструменту, оскільки вона підвищує порівнянність і дає змогу інвесторам здійснити необхідне оцінювання ризиків. Право Союзу містить правила щодо складання, затвердження та розповсюдження проспектів, які підлягають публікації, коли цінні папери пропонуються громадськості або допускаються до торгів на регульованому ринку, який розташований або здійснює свою діяльність у державі-члені. З часом національні законодавчі органи та учасники ринку розробили ряд ініціатив щодо інформації, яка підлягає розкриттю інвесторам в облігації з покриттям на додаток до зазначених положень права Союзу. Проте у праві Союзу необхідно визначити спільний мінімальний рівень інформації, до якої повинні мати доступ інвестори до та в момент придбання облігацій з покриттям. Державам-членам необхідно дозволити доповнювати такі мінімальні вимоги додатковими положеннями.
- (23) Основним елементом забезпечення захисту інвесторів в облігації з покриттям є пом'якшення ризику ліквідності, пов'язаного з таким інструментом. Це надзвичайно важливо для забезпечення своєчасного погашення зобов'язань за облігацією з покриттям. У зв'язку з цим доцільно впровадити буферний запас ліквідності пулу покриття, щоб пом'якшити ризики дефіциту ліквідності, такі як невідповідність строків погашення та процентних ставок, призупинення платежів, ризики змішування, платіжні зобов'язання за деривативними контрактами та інші операційні зобов'язання, строк погашення яких настає в рамках програми облігацій з покриттям. Кредитна установа може стикатися з випадками, коли складно виконати вимогу щодо буферного запасу ліквідності пулу покриття, наприклад, у напруженій ситуації, коли буферний запас використовують для покриття відтоку. Компетентні органи, призначені відповідно до цієї Директиви, повинні здійснювати моніторинг виконання вимоги щодо буферного запасу ліквідності пулу покриття і, за необхідності, вживати заходів для забезпечення дотримання кредитною установою вимоги щодо буферного запасу. Буферний запас ліквідності пулу покриття відрізняється від загальних вимог до ліквідності для кредитних установ згідно з іншими правовими актами Союзу, оскільки він прямо пов'язаний із пулом покриття та спрямований на пом'якшення характерних для нього ризиків ліквідності. Щоб мінімізувати регуляторне навантаження, держави-члени повинні мати змогу дозволяти належну взаємодію з вимогами до ліквідності, встановленими іншими правовими актами Союзу, які слугують цілям, відмінним від цілей буферного запасу ліквідності пулу покриття. Відповідно, держави-члени повинні мати змогу ухвалювати рішення, згідно з яким до дати внесення змін до таких правових актів Союзу вимога щодо буферного запасу

ліквідності пулу покриття застосовується, тільки якщо до кредитної установи не застосовується жодна інша вимога до ліквідності згідно з правом Союзу протягом періоду, охопленого такими іншими вимогами.

Такі рішення не повинні зобов'язувати кредитну установу покривати той самий відтік різними ліквідними активами за той самий період. Можливість держав-членів ухвалювати рішення про незастосування буферного запасу ліквідності пулу покриття повинна бути переоцінена в контексті майбутніх змін вимог до ліквідності для кредитних установ згідно з правом Союзу, включно із застосовним делегованим регламентом, ухваленим відповідно до статті 460 Регламенту (ЄС) № 575/2013. Ризики ліквідності можуть бути пом'якшені в інший спосіб, крім надання ліквідних активів, наприклад шляхом випуску облігацій з покриттям зі структурами з можливістю продовження строку погашення, у рамках яких тригерними подіями є дефіцит ліквідності або напружена ситуація. У таких випадках держави-члени повинні мати змогу дозволяти, щоб розрахунок буферного запасу ліквідності здійснювався на основі кінцевої дати погашення за облігацією з покриттям з урахуванням можливого продовження строку погашення, якщо тригерні події пов'язані з ризиками ліквідності. Крім того, держави-члени повинні мати змогу дозволяти не застосовувати вимоги до ліквідності пулу покриття до облігацій з покриттям, які підпадають під дію вимог щодо узгодженого фінансування, якщо строк сплати вхідних платежів за договором настає раніше строку сплати вихідних платежів і вони тим часом поміщаються у високоліквідні активи.

- (24) У ряді держав-членів були розроблені інноваційні структури строків погашення для пом'якшення потенційних ризиків ліквідності, включно з невідповідністю строків погашення. Такі структури передбачають можливість продовження обумовленого строку погашення облігації з покриттям на певний період часу або прямого надходження грошових потоків від активів покриття інвесторам у облігації з покриттям. Щоб гармонізувати структури з можливістю продовження строку погашення в Союзі, необхідно встановити умови, на яких держави-члени можуть дозволяти такі структури, щоб забезпечити, що вони не надто складні і не створюють підвищених ризиків для інвесторів. Важливим елементом таких умов є забезпечення того, що кредитна установа не може продовжити строк погашення за власним розсудом. Слід дозволити продовжувати строк погашення тільки в разі настання об'єктивних і чітко визначених тригерних подій, встановлених згідно з національним правом, або їх очікуваного настання в найближчому майбутньому. Такі тригерні події повинні бути спрямовані на запобігання дефолту, наприклад, завдяки усуненню дефіциту ліквідності, неспроможності ринку або потрясіння на ринку. Продовження строку погашення також може сприяти належній ліквідації кредитних установ, що випускають облігації з покриттям, допускаючи продовження строку погашення у випадку неплатоспроможності або врегулювання, щоб уникнути розпродажу активів.
- (25) Наявність спеціальної рамки публічного нагляду є елементом, що визначає облігації з покриттям згідно зі статтею 52(4) Директиви 2009/65/ЄС. Однак у зазначеній Директиві не визначений характер і зміст такого нагляду або органи, які повинні відповідати за його здійснення. Відповідно, необхідно гармонізувати складові елементи такого публічного нагляду за облігаціями з покриттям та чітко визначити завдання та обов'язки національних компетентних органів, які його здійснюють.
- (26) Оскільки публічний нагляд за облігаціями з покриттям відрізняється від нагляду за кредитними установами в Союзі, держави-члени повинні мати змогу призначати національні компетентні органи для здійснення публічного нагляду за облігаціями з покриттям, відмінні від компетентних органів, які здійснюють загальний нагляд за кредитними установами. Однак, щоб забезпечити послідовне застосування публічного нагляду за облігаціями з покриттям у Союзі, необхідно вимагати, щоб компетентні органи, які здійснюють публічний нагляд за облігаціями з покриттям, тісно співпрацювали з компетентними органами, які здійснюють загальний нагляд за кредитними установами, а також з органом з врегулювання, якщо застосовно.

- (27) Публічний нагляд за облігаціями з покриттям повинен передбачати надання кредитним установам дозволу на випуск облігацій з покриттям. Оскільки випуск облігацій з покриттям слід дозволяти тільки кредитним установам, передумовою надання такого дозволу має бути авторизація в якості кредитної установи. Оскільки в державах-членах, які беруть участь у єдиному механізмі нагляду, надання авторизації кредитним установам доручено Європейському Центральному Банку згідно з пунктом (а) статті 4(1) Регламенту Ради (ЄС) № 1024/2013 ⁽¹³⁾, тільки органи, призначені відповідно до цієї Директиви, повинні мати компетенцію надавати дозвіл на випуск облігацій з покриттям та здійснювати публічний нагляд за облігаціями з покриттям. Відповідно, ця Директива повинна встановлювати умови, за яких кредитні установи, авторизовані згідно з правом Союзу, можуть отримати дозвіл на здійснення діяльності з випуску облігацій з покриттям.
- (28) Сфера застосування дозволу повинна бути пов'язана з програмою облігацій з покриттям. Така програма підлягає нагляду згідно із цією Директивою. Кредитна установа може мати більш ніж одну програму облігацій з покриттям. У такому разі повинен вимагатися окремий дозвіл для кожної програми. Програма облігацій з покриттям може включати один або кілька пулів покриття. Наявність кількох пулів покриття або різних випусків (з різними міжнародними ідентифікаційними номерами цінних паперів (ISIN)) у рамках однієї програми облігацій з покриттям необов'язково вказує на існування кількох окремих програм облігацій з покриттям.
- (29) Наявні програми облігацій з покриттям не зобов'язані отримувати новий дозвіл після введення в дію положень національного права, які транспонують цю Директиву. Однак, що стосується облігацій з покриттям, випущених у рамках наявних програм облігацій з покриттям після дати початку застосування положень національного права, які транспонують цю Директиву, кредитні установи повинні відповідати всім вимогам, встановленим у цій Директиві. Така відповідність підлягає нагляду з боку компетентних органів, призначених згідно із цією Директивою, у рамках публічного нагляду за облігаціями з покриттям. Держави-члени можуть видавати настанови згідно з національним правом щодо процедур здійснення оцінювання відповідності після дати, з якої держави-члени повинні застосовувати положення національного права, які транспонують цю Директиву. Компетентні органи повинні мати змогу переглядати програму облігацій з покриттям і оцінювати необхідність змінення дозволу для такої програми. Така необхідність змінення може бути зумовлена суттєвими змінами бізнес-моделі кредитної установи, що випускає облігації з покриттям, наприклад, після внесення змін до національних рамок щодо облігацій з покриттям або рішень, ухвалених кредитною установою. Такі зміни вважаються суттєвими, якщо вони вимагають переоцінки умов, на яких був наданий дозвіл на випуск облігацій з покриттям.
- (30) Якщо держава-член передбачає призначення спеціального адміністратора, вона повинна мати змогу встановлювати правила стосовно компетенції та операційних вимог для спеціальних адміністраторів. Такі правила можуть виключати можливість спеціального адміністратора приймати депозити або інші поворотні кошти від клієнтів і роздрібних інвесторів, але дозволяти можливість приймати депозити або інші поворотні кошти тільки від професійних інвесторів.
- (31) Щоб забезпечити дотримання обов'язків, покладених на кредитні установи, що випускають облігації з покриттям, і щоб забезпечити подібний режим і дотримання в Союзі, слід вимагати від держав-членів передбачити адміністративні санкції та інші адміністративні заходи, які є дієвими, пропорційними і стримувальними. Держави-члени також повинні мати змогу передбачати кримінальні санкції замість адміністративних санкцій. Держави-члени, які вирішують передбачити кримінальні санкції, повинні повідомити відповідні положення кримінального права Комісії.
- (32) Адміністративні санкції та інші кримінальні заходи, передбачені державами-членами, повинні відповідати певним основним вимогам щодо адресатів таких санкцій або заходів, критеріїв, які необхідно враховувати при їх застосуванні, обов'язків компетентних органів, що здійснюють публічний нагляд за облігаціями з покриттям, щодо публікації, повноваження застосовувати санкції та рівня адміністративних штрафних санкцій, які можуть бути застосовані. Перш ніж ухвалити

будь-яке рішення про застосування адміністративних санкцій або інших адміністративних заходів, необхідно надати адресату можливість бути вислуханим. Однак держави-члени повинні мати змогу передбачати винятки з права бути вислуханим для адміністративних заходів, інших ніж адміністративні санкції. Будь-який виняток повинен обмежуватися випадками наявності безпосередньої загрози, коли необхідно вжити негайних заходів, щоб запобігти істотним втратам третіх осіб, таких як інвестори в облігації з покриттям, або щоб запобігти заподіянно істотної шкоди фінансовій системі або усунути її. У таких випадках адресату необхідно надати можливість бути вислуханим після застосування заходу.

- (33) Держави-члени зобов'язані забезпечити, щоб компетентні органи, які здійснюють публічний нагляд за облігаціями з покриттям враховували всі відповідні обставини, щоб гарантувати послідовне застосування адміністративних санкцій або інших адміністративних заходів у Союзі, при визначенні типу адміністративних санкцій або інших адміністративних заходів і рівня таких санкцій. Держави-члени можуть передбачити адміністративні заходи стосовно продовження строку погашення в рамках структур із можливістю продовження строку погашення. Якщо держави-члени передбачають такі заходи, вони можуть дозволяти компетентним органам визнавати недійсним продовження строку погашення та можуть встановлювати умови такого визнання у випадку, коли кредитна установа продовжує строк погашення на порушення об'єктивних тригерних подій, встановлених у національному праві, або щоб забезпечити фінансову стабільність і захист інвесторів.
- (34) Щоб виявити потенційні порушення вимог щодо випуску та реалізації облігацій з покриттям, компетентні органи, що здійснюють публічний нагляд за облігаціями з покриттям, повинні мати необхідні повноваження з розслідування та ефективні механізми для заохочення повідомлення про потенційні та фактичні порушення. Такі механізми не повинні обмежувати права на захист будь-якої особи або суб'єкта, що зазнали негативного впливу внаслідок реалізації таких повноважень і механізмів.
- (35) Компетентні органи, які здійснюють публічний нагляд за облігаціями з покриттям, також повинні мати повноваження накладати адміністративні санкції та ухвалювати інші адміністративні заходи, щоб максимально розширити обсяг дій після порушення та сприяти запобіганню подальшим порушенням, незалежно від того, чи такі заходи кваліфікуються як адміністративна санкція або як інший адміністративний захід згідно з національним правом. Держави-члени повинні мати змогу передбачати санкції на додаток до тих, що передбачені в цій Директиві.
- (36) Наявні національні закони про облігації з покриттям характеризуються тим, що облігації з покриттям підлягають детальному регулюванню на національному рівні, а випуски та програми облігацій з покриттям підлягають нагляду, щоб забезпечити постійний захист прав інвесторів в облігації з покриттям. Такий нагляд включає постійний моніторинг характеристик програми, вимог щодо покриття та якості пулу покриття. Належний рівень поінформованості інвесторів про регулятивні рамки, що регулюють випуск облігацій з покриттям, є важливим елементом захисту інвесторів. У зв'язку з цим доцільно забезпечити, щоб компетентні органи регулярно публікували інформацію про положення національного права, які транспонують цю Директиву, і про спосіб, у який вони здійснюють публічний нагляд за облігаціями з покриттям.
- (37) Облігації з покриттям наразі реалізують у Союзі з національними назвами та позначеннями, деякі з яких належним чином встановлені, а інші — ні. У зв'язку з цим доцільно дозволити кредитним установам, що випускають облігації з покриттям в Союзі, використовувати спеціальне позначення «європейська облігація з покриттям», у разі продажу облігацій з покриттям інвесторам із Союзу та третіх країн за умови, що такі облігації з покриттям відповідають вимогам, визначеним у цій Директиві. Якщо такі облігації з покриттям також відповідають вимогам, визначеним у статті 129 Регламенту (ЄС) № 575/2013, кредитним установам слід дозволити використовувати позначення «європейська облігація з покриттям (преміум)». Таке позначення, що вказує на виконання

спеціальних додаткових вимог, у результаті чого досягнуто підвищення та краще розуміння якості, може бути привабливим навіть у державах-членах з належним чином встановленими національними позначеннями. Мета позначень «європейська облигація з покриттям» та «європейська облигація з покриттям (преміум)» полягає в тому, щоб полегшити інвесторам оцінювання якості облигацій з покриттям та, відповідно, підвищити їх привабливість як інструменту інвестування в Союзі та за його межами. Однак використання зазначених двох позначень повинне бути добровільним і держави-члени повинні мати змогу паралельно з ними використовувати власні національні рамки щодо назв і позначень.

- (38) Щоб оцінити застосування цієї Директиви, Комісія повинна, у тісній співпраці з ЕВА, здійснювати моніторинг розвитку облигацій з покриттям у Союзі та звітувати перед Європейським Парламентом і Радою про рівень захисту інвесторів і розвиток ринків облигацій з покриттям. У такому звіті також необхідно зазначати зміни, які стосуються активів, що забезпечують випуск облигацій з покриттям. У зв'язку з розширенням використання структур із можливістю продовження строку погашення Комісія також повинна звітувати перед Європейським Парламентом і Радою про функціонування облигацій з покриттям зі структурами з можливістю продовження строку погашення, а також про ризики та вигоди, пов'язані з випуском таких облигацій з покриттям.
- (39) Учасниками ринку та іншими суб'єктами був запропонований новий клас фінансових інструментів під назвою «європейські забезпечені ноги», які покриті активами з вищим рівнем ризику, ніж публічні експозиції та іпотечні кредити, і які не є прийнятними активами покриття згідно із цією Директивою, як додатковий інструмент для банків для фінансування реального сектора економіки. 03 жовтня 2017 року Комісія провела консультації з ЕВА, щоб оцінити, наскільки для європейських забезпечених ног можна використовувати найкращі практики, визначені ЕВА для традиційних облигацій з покриттям, а також належне опрацювання ризиків, пов'язаних з європейськими забезпеченими нотами, і можливий вплив випусків європейських забезпечених ног на рівень балансових обтяжень банків. У відповідь, 24 липня 2018 року ЕВА видав звіт. Паралельно зі звітом ЕВА, 12 жовтня 2018 року Комісія опублікувала дослідження. Дослідження Комісії та звіт ЕВА містили висновок про необхідність подальшого оцінювання стосовно, наприклад, регуляторного режиму. Відповідно, Комісія повинна оцінити, чи будуть доцільними законодавчі рамки щодо європейських забезпечених ног, і подати Європейському Парламенту і Раді звіт про свої висновки разом із законодавчою пропозицією, за необхідності.
- (40) Наразі відсутній режим еквівалентності для визнання Союзом облигацій з покриттям, випущених кредитними установами у третіх країнах, крім пруденційного контексту, у рамках якого за певних умов певним облигаціям третіх країн надається преференційний режим щодо ліквідності. Таким чином, Комісія повинна, у тісній співпраці з ЕВА, оцінити необхідність і доцільність впровадження режиму еквівалентності для емітентів облигацій з покриттям та інвесторів у облигації з покриттям із третіх країн. Комісія повинна, не пізніше ніж через два роки з дати, з якої держави-члени повинні застосовувати положення національного права, які транспонують цю Директиву, подати такий звіт Європейському Парламенту і Раді разом із законодавчою пропозицією, за необхідності.
- (41) Облигації з покриттям характеризуються обумовленим строком погашення, що складає кілька років. У зв'язку з цим необхідно передбачити перехідні заходи, щоб гарантувати відсутність впливу на облигації з покриттям, випущені до 08 липня 2022 року. Відповідно, облигації з покриттям, випущені до зазначеної дати, і надалі повинні постійно відповідати вимогам, встановленим у статті 52(4) Директиви 2009/65/ЄС, але повинні бути звільнені від більшості нових вимог, встановлених у цій Директиві. Такі облигації з покриттям повинні мати змогу й надалі вважатися облигаціями з покриттям за умови, що їх відповідність статті 52(4) Директиви 2009/65/ЄС, у редакції, застосовній станом на дату їх випуску, і вимогам цієї Директиви, які застосовуються до них, підлягає нагляду з боку компетентних органів, призначених відповідно до цієї Директиви. Такий нагляд не повинен поширюватися на вимоги цієї Директиви, від яких звільнені такі облигації з покриттям. У деяких

держав-членах номери ISIN залишаються відкритими впродовж довшого періоду, що дає змогу безперервно випускати облігацій з покриттям під таким номером з метою збільшення обсягу (далі — розмір випуску) таких облігацій з покриттям (далі — додаткові випуски в міру виникнення попиту). Перехідні заходи повинні охоплювати додаткові випуски в міру виникнення попиту облігацій з покриттям під номерами ISIN, відкритими до 08 липня 2022 року, з рядом обмежень.

- (42) У зв'язку зі встановленням уніфікованих рамок щодо облігацій з покриттям необхідно внести зміни до опису облігацій з покриттям у статті 52(4) Директиви 2009/65/ЄС. У Директиві 2014/59/ЄС облігації з покриттям означені з покликанням на статтю 52(4) Директиви 2009/65/ЄС. Оскільки вказане означення має бути змінене, необхідно також внести зміни до Директиви 2014/59/ЄС. Більше того, щоб уникнути впливу на облігації з покриттям, випущені згідно зі статтею 52(4) Директиви 2009/65/ЄС до 08 липня 2022 року, такі облігації з покриттям повинні й надалі вважатися облігаціями з покриттям до настання строку їх погашення. Таким чином, до директив 2009/65/ЄС та 2014/59/ЄС повинні бути внесені відповідні зміни.
- (43) Відповідно до Спільної політичної декларації держав-членів та Комісії від 28 вересня 2011 року про пояснювальні документи ⁽¹⁴⁾, держави-члени зобов'язалися, в обґрунтованих випадках, супроводжувати повідомлення про свої інструменти транспозиції одним або більше документами, що пояснюють зв'язок між елементами директиви та відповідними частинами національних інструментів транспозиції. Щодо цієї Директиви законодавець вважає надання таких документів обґрунтованим.
- (44) Оскільки мета цієї Директиви, а саме встановлення спільних рамок щодо облігацій з покриттям, щоб гарантувати, що структурні характеристики облігацій з покриттям у Союзі відповідають нижчому профілю ризику, що обґрунтовує застосування преференційного режиму Союзу, не може бути достатньою мірою досягнута державами-членами, а радше, з огляду на необхідність подальшого розвитку ринку облігацій з покриттям і підтримки транскордонних інвестицій у Союзі, може бути краще досягнута на рівні Союзу, Союз може ухвалювати інструменти відповідно до принципу субсидіарності, як визначено у статті 5 Договору про Європейський Союз. Відповідно до принципу пропорційності, як визначено в зазначеній статті, ця Директива не виходить за межі того, що є необхідним для досягнення такої мети.
- (45) Було проведено консультацію з Європейським Центральним Банком, який 22 серпня 2018 року надав свій висновок.
- (46) Було проведено консультацію з Європейським інспектором із захисту даних відповідно до статті 28(2) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 ⁽¹⁵⁾, який 12 жовтня 2018 року надав свій висновок.
- (47) Кредитні установи, що випускають облігації з покриттям, опрацюють значні обсяги персональних даних. Таке опрацювання завжди повинне відповідати Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/679 ⁽¹⁶⁾. Аналогічно, будь-яке опрацювання персональних даних ЕВА у ході ведення ним, як вимагається цією Директивою, центральної бази даних щодо адміністративних санкцій та інших адміністративних заходів, про які йому повідомляють національні компетентні органи, повинне здійснюватися відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2018/1725 ⁽¹⁷⁾,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

РОЗДІЛ I

ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ, ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Предмет

Ця Директива встановлює правила для захисту інвесторів щодо:

- (1) вимог до випуску облігацій з покриттям;
- (2) структурних характеристик облігацій з покриттям;
- (3) публічного нагляду за облігаціями з покриттям;
- (4) вимог щодо публікації інформації про облігації з покриттям.

Стаття 2

Сфера застосування

Ця Директива застосовується до облігацій з покриттям, випущених кредитними установами, заснованими в Союзі.

Стаття 3

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (1) «облігація з покриттям» означає боргове зобов'язання, випущене кредитною установою згідно з положеннями національного права, що транспонують обов'язкові вимоги цієї Директиви, і забезпечене активами покриття, стосовно яких інвестори в облігації з покриттям мають пряме право вимоги як привілейовані кредитори;
- (2) «програма облігацій з покриттям» означає структурні характеристики випуску облігацій з покриттям, що визначаються встановленими законом правилами та договірними умовами, згідно з дозволом, наданим кредитній установі, що випускає облігації з покриттям;
- (3) «пул покриття» означає чітко визначений набір активів, які забезпечують платіжні зобов'язання за облігаціями з покриттям і які відокремлені від інших активів кредитної установи, що випускає облігації з покриттям;
- (4) «активи покриття» означає активи, що входять у пул покриття»;
- (5) «активи забезпечення» означає матеріальні активи й активи у формі експозицій, які забезпечують активи покриття;
- (6) «відокремлення» означає дії, які здійснює кредитна установа, що випускає облігації з покриттям, щоб визначити активи покриття та юридично вивести їх за межі досяжності кредиторів, інших ніж інвестори в облігації з покриттям та контрагенти за деривативними контрактами;
- (7) «кредитна установа» означає кредитну установу, як означено в пункті (1) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (8) «спеціалізована іпотечна кредитна установа» означає кредитну установу, що фінансує позики виключно або переважно за рахунок випуску облігацій з покриттям, якій дозволено законодавством здійснювати тільки іпотечне кредитування та кредитування публічного сектора і не дозволено приймати депозити, але яка приймає інші поворотні кошти від громадськості;
- (9) «автоматичне прискорення погашення» означає ситуацію, за якої облігація з покриттям автоматично підлягає негайній оплаті у випадку неплатоспроможності або врегулювання емітента та відносно якої інвестори в облігації з покриттям мають забезпечене правовою санкцією право вимоги погашення до настання початкової дати погашення;
- (10) «ринкова вартість» означає, для цілей нерухомого майна, ринкову вартість, як означено в пункті (76) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;

- (11) «вартість іпотечного кредитування» означає, для цілей нерухомого майна, вартість іпотечного кредитування, як означено в пункті (74) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (12) «первинні активи» означає основні активи покриття, які визначають характер пулу покриття;
- (13) «активи заміщення» означає активи покриття, інші ніж первинні активи, які сприяють дотриманню вимог щодо покриття;
- (14) «надлишкове забезпечення» означає нормативний, договірний або добровільний рівень забезпечення понад вимогу щодо покриття, визначену у статті 15;
- (15) «вимоги щодо узгодженого фінансування» означає правила, які вимагають, щоб грошові потоки між пасивами й активами, які підлягають сплаті, узгоджувалися шляхом забезпечення в договірних умовах, щоб строк сплати платежів позичальників і контрагентів за деривативними контрактами наставав раніше ніж здійснення виплат інвесторам в облігації з покриттям та контрагентам за деривативними контрактами, щоб отримані суми принаймні дорівнювали за вартістю виплатам, які повинні бути здійснені на користь інвесторів в облігації з покриттям та контрагентів за деривативними контрактами, і щоб суми, отримані від позичальників і контрагентів за деривативними контрактами були включені до пулу покриття згідно зі статтею 16(3) до настання строку здійснення виплат інвесторам в облігації з покриттям та контрагентам за деривативними контрактами;
- (16) «чистий відтік ліквідності» означає усі вихідні потоки платежів, які підлягають сплаті в один день, включно з виплатами основної суми боргу, процентними виплатами та виплатами за деривативними контрактами в рамках програми облігацій з покриттям, за вирахуванням вхідних потоків платежів, які підлягають сплаті в той самий день, за вимогами, пов'язаними з активами покриття;
- (17) «структура з можливістю продовження строку погашення» означає механізм, який передбачає можливість продовження обумовленого строку погашення облігацій з покриттям на попередньо визначений період часу в разі настання певних тригерних подій;
- (18) «публічний нагляд за облігаціями з покриттям» означає нагляд за програмами облігацій з покриттям, що забезпечує дотримання та виконання вимог, застосовних до випуску облігацій з покриттям;
- (19) «спеціальний адміністратор» означає особу або суб'єкта, призначених із метою адміністрування програми облігацій з покриттям у випадку неплатоспроможності кредитної установи, що випускає облігації з покриттям у рамках такої програми, або коли таку кредитну установу визнають проблемною або такою, що може стати проблемною, відповідно до статті 32(1) Директиви 2014/59/ЄС або, за виняткових обставин, коли відповідний компетентний орган встановлює, що нормальне функціонування такої кредитної установи перебуває під серйозною загрозою;
- (20) «врегулювання» означає врегулювання, як означено в пункті (1) статті 2(1) Директиви 2014/59/ЄС;
- (21) «група» означає групу, як означено в пункті (138) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (22) «публічні підприємства» означає публічні підприємства, як означено у пункті (b) статті 2 Директиви Комісії 2006/111/ЄС.

РОЗДІЛ II

СТРУКТУРНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ОБЛІГАЦІЙ З ПОКРИТТЯМ

ГЛАВА I

Подвійне право вимоги та захищеність від банкрутства

Стаття 4

Подвійне право вимоги

1. Держави-члени повинні встановити правила, які надають інвесторам в облігації з покриттям та контрагентам за деривативними контрактами, які відповідають статті 11, такі права вимоги:
 - (a) право вимоги до кредитної установи, що випускає облігації з покриттям;
 - (b) у випадку неплатоспроможності або врегулювання кредитної установи, що випускає облігації з покриттям, — переважне право вимоги стосовно основної суми боргу та будь-яких нарахованих і майбутніх процентів за активами покриття;
 - (c) у випадку неплатоспроможності кредитної установи, що випускає облігації з покриттям, і неможливості задоволення переважного права вимоги, як зазначено в пункті (b), у повному обсязі — право вимоги стосовно майнової маси такої кредитної установи, що має *рівний пріоритет* з вимогами звичайних незабезпечених кредиторів, визначених згідно з національним правом, яке регулює черговість задоволення вимог у рамках звичайного провадження щодо неплатоспроможності.
2. Права вимоги, зазначені в параграфі 1, обмежуються повною сумою платіжних зобов'язань за облігаціями з покриттям.
3. Для цілей пункту (c) параграфу 1 цієї статті у випадку неплатоспроможності спеціалізованої іпотечної кредитної установи держави-члени можуть встановити правила, що надають інвесторам в облігації з покриттям та контрагентам за деривативними контрактами, які відповідають статті 11, право вимоги, що має вищий пріоритет порівняно з вимогами звичайних незабезпечених кредиторів такої спеціалізованої іпотечної кредитної установи, визначених згідно з національним законодавством, яке регулює черговість задоволення вимог кредиторів у рамках звичайного провадження щодо неплатоспроможності, але нижчий пріоритет порівняно з будь-якими іншими привілейованими кредиторами.

Стаття 5

Захищеність облігацій з покриттям від банкрутства

Держави-члени повинні забезпечити, щоб платіжні зобов'язання за облігаціями з покриттям не підлягали автоматичному прискоренню погашення в разі неплатоспроможності або врегулювання кредитної установи, що випускає облігації з покриттям.

ГЛАВА 2

Пул покриття та рівень покриття

Секція I

Прийнятні активи

Стаття 6

Прийнятні активи покриття

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб облігації з покриттям були постійно забезпечені:
 - (a) активами, які є прийнятними відповідно до статті 129(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, за умови, що кредитна установа, що випускає облігації з покриттям, відповідає вимогам параграфів 1a–3 статті 129 зазначеного Регламенту;
 - (b) високоякісними активами покриття, які забезпечують наявність у кредитної установи, що випускає облігації з покриттям, права вимоги сплати, як визначено в параграфі 2, і які забезпечені активами

забезпечення, як визначено в параграфі 3; або

(с) активами у формі позик, наданих публічним підприємствам або гарантованих ними, згідно з параграфом 4 цієї статті.

2. На право вимоги сплати, зазначене в пункті (b) параграфа 1, поширюються такі правові вимоги:

(a) актив являє собою право вимоги сплати грошових коштів, мінімальна вартість якого може бути визначена в будь-який момент часу, яке є юридично дійсним і підлягає виконанню, на яке не поширюються умови, інші ніж умова настання строку погашення вимоги в майбутньому, і яке забезпечене іпотекою, заставою, правом притримання або іншою гарантією;

(b) іпотека, застава, право притримання або інша гарантія, що забезпечує право вимоги сплати, підлягає виконанню;

(с) були виконані всі правові вимоги щодо встановлення іпотеки, застави, права притримання або гарантії, що забезпечує право вимоги сплати;

(d) іпотека, застава, право притримання або гарантія, що забезпечує право вимоги сплати, дає змогу кредитній установі, що випускає облігації з покриттям, стягнути суму вимоги без невиправданої затримки.

Держави-члени повинні вимагати, щоб кредитні установи, що випускають облігації з покриттям, оцінили можливість забезпечення здійснення прав вимоги сплати та здатності реалізувати активи забезпечення до їх включення в пул покриття.

3. Активи забезпечення, зазначені в пункті (b) параграфа 1, повинні відповідати одній із таких вимог:

(a) для матеріальних активів забезпечення існують стандарти оцінювання, які є загальноприйнятими серед експертів і належними для відповідного матеріального активу забезпечення, а також існує публічний реєстр, у якому реєструють права власності на такі матеріальні активи забезпечення та права вимоги стосовно них; або

(b) для активів у формі експозицій безпека та стійкість контрагента за експозицією забезпечуються повноваженнями щодо стягнення податків або тим, що він підлягає постійному публічному нагляду за операційною стійкістю та фінансовою платоспроможністю контрагента.

Матеріальні активи забезпечення, зазначені в пункті (a) першого підпараграфа цього параграфа, повинні сприяти покриттю зобов'язань за облігацією з покриттям у розмірі до меншої з таких сум — основної суми застав разом із будь-якими попередніми заставами і 70% вартості таких матеріальних активів забезпечення. Матеріальні активи забезпечення, зазначені в пункті (a) першого підпараграфа цього параграфа, які забезпечують активи, як зазначено в пункті (a) параграфа 1, необов'язково повинні відповідати ліміту в розмірі 70% або лімітам у статті 129(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013.

Якщо, для цілей пункту (a) першого підпараграфа цього параграфа, для певного матеріального активу забезпечення не існує публічного реєстру, держави-члени можуть передбачити альтернативну форму засвідчення прав власності на такий матеріальний актив забезпечення та прав вимоги щодо нього тією мірою, якою така форма засвідчення передбачає захист, порівнянний із захистом, який надається публічним реєстром, у тому розумінні, що він надає заінтересованим третім особам, згідно з правом відповідної держави-члена, доступ до інформації стосовно визначення обтяженого матеріального активу забезпечення, розподілу прав власності, документації, розподілу обтяжень і забезпечення виконання заставних прав.

4. Для цілей пункту (с) параграфа 1 облігації з покриттям, забезпечені позиками, наданими публічним підприємствам або гарантованими ними, у якості первинних активів, підпадають під дію вимоги щодо мінімального рівня надлишкового забезпечення в розмірі 10% і повинні відповідати всім таким умовам:

(a) публічні підприємства надають базові публічні послуги на основі ліцензії, концесійного договору або іншої форми доручення, наданої органом публічної влади;

- (b) публічні підприємства підлягають публічному нагляду;
 - (c) публічні підприємства мають достатню здатність формувати доходи, що забезпечується тим, що такі публічні підприємства:
 - (i) мають достатню гнучкість у плані стягнення та підвищення плати, зборів і дебіторської заборгованості за надану послугу, щоб забезпечити їхню фінансову стійкість і платоспроможність;
 - (ii) отримують достатні суми грантів на встановленій законом основі, щоб забезпечити їхню фінансову стійкість і платоспроможність, в обмін на надання базових публічних послуг;
 - (iii) уклали договір про передачу прибутків і втрат з органом публічної влади.
5. Держави-члени повинні встановити правила щодо методології та процесу оцінювання матеріальних активів забезпечення, які забезпечують активи, як зазначено в пунктах (a) і (b) параграфу 1. Такі правила повинні принаймні забезпечувати:
- (a) для кожного матеріального активу забезпечення — що на момент включення активу покриття в пул покриття поточна оцінка перебуває на рівні або нижче рівня ринкової вартості або вартості іпотечного кредитування;
 - (b) що оцінювання здійснюється оцінювачем, який має необхідну кваліфікацію, спроможність і досвід; та
 - (c) що оцінювач є незалежним від процесу ухвалення кредитних рішень, не враховує спекулятивні елементи при оцінюванні вартості матеріального активу забезпечення і фіксує вартість матеріального активу забезпечення у прозорий і чіткий спосіб.
6. Держави-члени повинні вимагати, щоб кредитні установи, що випускають облігації з покриттям, мали процедури для моніторингу того, що матеріальні активи забезпечення, які забезпечують активи, як зазначено в пунктах (a) і (b) параграфу 1 цієї статті, належним чином застраховані від ризику пошкодження і що страхова претензія відокремлена згідно зі статтею 12.
7. Держави-члени повинні вимагати, щоб кредитні установи, які випускають облігації з покриттям, документували активи покриття, зазначені в пунктах (a) і (b) параграфу 1, а також відповідність їхніх політик кредитування положенням національного права, які транспонують цю статтю.
8. Держави-члени повинні встановити правила, що забезпечують диверсифікацію ризиків у пулі покриття в розрізі структурованості та значної концентрації для активів, які не є прийнятними згідно з пунктом (a) параграфу 1.

Стаття 7

Активи забезпечення, розташовані за межами Союзу

1. Згідно з параграфом 2, держави-члени можуть дозволити кредитним установам, що випускають облігації з покриттям, включати в пул покриття активи, які забезпечені активами забезпечення, розташованими за межами Союзу.
2. Якщо держави-члени дозволяють включення активів, як зазначено в параграфі 1, вони повинні забезпечити захист інвесторів, вимагаючи, щоб такі кредитні установи перевіряли, чи відповідні активи забезпечення відповідають усім вимогам, визначеним у статті 6. Держави-члени повинні забезпечити, щоб такі активи забезпечення пропонували рівень забезпечення, подібний тому, що його пропонують активи забезпечення, розташовані в Союзі, і повинні забезпечити, щоб реалізація таких активів забезпечення мала юридичну силу, що за своїми наслідками еквівалентна реалізації активів забезпечення, розташованих у Союзі.

Стаття 8

Внутрішньогрупові структури об'єднаних облігацій з покриттям

Держави-члени можуть встановити правила щодо використання внутрішньогрупових структур об'єднаних облігацій з покриттям, у рамках яких облігації з покриттям, випущені кредитною установою, що належить до групи (далі — облігації з покриттям внутрішнього випуску), використовуються як активи покриття для зовнішнього випуску облігацій з покриттям іншою кредитною установою, що належить до тієї самої групи (далі — облігації з покриттям зовнішнього випуску). Зазначені правила повинні включати принаймні такі вимоги:

- (a) облігації з покриттям внутрішнього випуску продаються кредитній установі, що випускає облігації з покриттям зовнішнього випуску;
- (b) облігації з покриттям внутрішнього випуску використовуються як активи покриття у складі пулу покриття для облігацій з покриттям зовнішнього випуску та обліковуються на балансі кредитної установи, що випускає облігації з покриттям зовнішнього випуску;
- (c) пул покриття для облігацій з покриттям зовнішнього випуску містить лише облігації з покриттям внутрішнього випуску, випущені однією кредитною установою у складі групи;
- (d) кредитна установа, що випускає облігації з покриттям зовнішнього випуску, має намір продати їх інвесторам ув облігації з покриттям за межами групи;
- (e) на момент випуску облігації з покриттям внутрішнього та зовнішнього випусків відповідають рівню кредитної якості 1, як зазначено у главі 2 розділу II частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013, і забезпечені прийнятними активами покриття, як зазначено у статті 6 цієї Директиви;
- (f) у випадку транскордонних внутрішньогрупових структур об'єднаних облігацій з покриттям, активи покриття для облігацій з покриттям внутрішнього випуску відповідають вимогам щодо прийнятності та покриття для облігацій з покриттям зовнішнього випуску.

Для цілей пункту (e) першого підпараграфу цієї статті компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), можуть дозволити облігаціям з покриттям, які відповідають рівню кредитної якості 2 після зміни, що призвела до зниження рівня кредитної якості облігацій з покриттям, надалі входити до внутрішньогрупової структури об'єднаних облігацій з покриттям за умови, що такі компетентні органи дійшли висновку, що відповідна зміна рівня кредитної якості не спричинена порушенням вимог щодо надання дозволу, як визначено в положеннях національного права, які транспонують статтю 19(2). Компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), повинні повідомляти ЕВА про будь-яке рішення, ухвалене згідно із цим підпараграфом.

Стаття 9

Спільне фінансування

1. Держави-члени повинні дозволяти використовувати в якості активів покриття для випуску облігацій з покриттям прийнятні активи покриття, які були створені кредитною установою та придбані кредитною установою, що випускає облігації з покриттям.

Держави-члени повинні регулювати таке придбання, щоб забезпечити дотримання вимог, визначених у статтях 6 і 12.

2. Без обмеження вимоги, визначеної у другому підпараграфі параграфа 1 цієї статті, держави-члени можуть дозволити передачу шляхом укладення угод про фінансове забезпечення відповідно до Директиви 2002/47/ЄС.

3. Без обмеження вимоги, визначеної у другому підпараграфі параграфа 1, держави-члени також можуть дозволити використовувати в якості активів покриття активи, які були створені суб'єктом господарювання, що не є кредитною установою. Якщо держави-члени використовують таку можливість, вони повинні вимагати, щоб кредитна установа, що випускає облігації з покриттям, оцінила стандарти

надання кредитів суб'єкта господарювання, що створив активи покриття, або самостійно здійснила ретельне оцінювання кредитоспроможності боржника.

Стаття 10

Структура пулу покриття

Держави-члени повинні забезпечити захист інвесторів шляхом встановлення правил щодо структури пулів покриття. У таких правилах, у відповідних випадках, повинні бути встановлені умови для включення кредитною установою, що випускає облігації з покриттям, у пул покриття первинних активів, які мають різні характеристики в розрізі структурних особливостей, життєвого циклу або профілю ризиків.

Стаття 11

Деривативні контракти в пулі покриття

1. Держави-члени повинні забезпечити захист інвесторів шляхом надання дозволу на включення деривативних контрактів у пул покриття, тільки якщо виконані принаймні такі вимоги:

- (a) деривативні контракти включають у пул покриття виключно для цілей хеджування ризиків, їх обсяг коригують у разі зниження хеджованого ризику і їх вилучають, якщо хеджований ризик зникає;
- (b) деривативні контракти мають достатнє документальне підтвердження;
- (c) деривативні контракти відокремлені відповідно до статті 12;
- (d) дія деривативних контрактів не може бути припинена у випадку неплатоспроможності або врегулювання кредитної установи, що випускає облігації з покриттям;
- (e) деривативні контракти відповідають правилам, встановленим відповідно до параграфу 2.

2. Для цілей забезпечення дотримання вимог, передбачених у параграфі 1, держави-члени повинні встановити правила щодо деривативних контрактів у пулі покриття. У таких правилах мають бути визначені:

- (a) критерії прийнятності для контрагентів за хеджуванням;
- (b) необхідна документація, яка повинна бути надана стосовно деривативних контрактів.

Стаття 12

Відокремлення активів покриття

1. Держави-члени повинні встановити правила, що регулюють відокремлення активів покриття. Зазначені правила повинні включати принаймні такі вимоги:

- (a) усі активи покриття піддаються визначенню кредитною установою, що випускає облігації з покриттям;
- (b) усі активи покриття підлягають юридично зобов'язальному та обов'язковому до виконання відокремленню кредитною установою, що випускає облігації з покриттям;
- (c) усі активи покриття захищені від вимог третіх осіб і жоден актив покриття не входить до майнової маси кредитної установи, що випускає облігації з покриттям, доки не буде задоволене переважне право вимоги, зазначене в пункті (b) статті 4(1).

Для цілей першого підпараграфу активи покриття включають будь-яке забезпечення, отримане у зв'язку з позиціями за деривативними контрактами.

2. Відокремлення активів покриття, зазначене в параграфі 1, також застосовується у випадку неплатоспроможності або врегулювання кредитної установи, що випускає облігації з покриттям.

Стаття 13

Контролер пулу покриття

1. Держави-члени можуть вимагати, щоб кредитні установи, що випускають облігації з покриттям, призначили контролера пулу покриття для здійснення постійного моніторингу пулу покриття відносно вимог, визначених у статтях 6–12 і статтях 14–17.

2. Якщо держави-члени використовують можливість, передбачену в параграфі 1, вони повинні встановити правила, які стосуються принаймні таких аспектів:

- (a) призначення та звільнення контролера пулу покриття;
- (b) критерії прийнятності для контролера пулу покриття;
- (c) роль і обов'язки контролера пулу покриття, у тому числі у випадку неплатоспроможності або врегулювання кредитної установи, що випускає облігації з покриттям;
- (d) обов'язок звітувати перед компетентними органами, призначеним відповідно до статті 18(2);
- (e) право доступу до інформації, необхідної для виконання обов'язків контролера пулу покриття.

3. Якщо держави-члени використовують можливість, передбачену в параграфі 1, контролер пулу покриття повинен бути відокремленим і незалежним від кредитної установи, що випускає облігації з покриттям, і від аудитора такої кредитної установи.

Однак держави-члени можуть дозволити контролеру пулу покриття не бути відокремленим від кредитної установи (далі — внутрішній контролер пулу покриття), якщо:

- (a) внутрішній контролер пулу покриття незалежний від процесу ухвалення кредитних рішень кредитною установою, що випускає облігації з покриттям;
- (b) без обмеження пункту (a) параграфа 2, держави-члени забезпечують, щоб внутрішнього контролера пулу покриття неможливо було звільнити з посади контролера пулу покриття без попереднього схвалення органом управління кредитної установи, що випускає облігації з покриттям, у своїй наглядовій функції; та
- (c) за необхідності, внутрішній контролер пулу покриття має прямий доступ до органу управління у своїй наглядовій функції.

4. Якщо держави-члени використовують можливість, передбачену в параграфі 1, вони повинні повідомити про це ЕВА.

Стаття 14

Інформація для інвесторів

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб кредитні установи, що випускають облігації з покриттям, надавали інформацію про свої програми облігацій з покриттям, яка є достатньо детальною, щоб дати змогу інвесторам оцінити профіль і ризики такої програми та провести комплексну перевірку.

2. Для цілей параграфа 1 держави-члени повинні забезпечити, щоб інформація надавалася інвесторам принаймні щоквартально і містила як мінімум такі дані про портфель:

- (a) вартість пулу покриття та непогашених облігацій з покриттям;
- (b) перелік міжнародних ідентифікаційних номерів цінних паперів (ISIN) для всіх випусків облігацій з покриттям у рамках такої програми, яким був присвоєний номер ISIN;
- (c) географічний розподіл і тип активів покриття, відповідна сума позики та метод оцінювання;
- (d) детальні дані про ринковий ризик, включно з ризиком процентної ставки і валютним ризиком, кредитним ризиком і ризиком ліквідності;

- (e) структура активів покриття та облігацій з покриттям за строками погашення, включно з оглядом тригерних подій для продовження строку погашення, якщо застосовно;
- (f) рівні необхідного та доступного покриття, а також рівні нормативного, договірною або добровільного надлишкового забезпечення;
- (g) відсоток позик, за якими, як вважається, настав дефолт відповідно до статті 178 Регламенту (ЄС) № 575/2013, і в будь-якому випадку, якщо позики прострочено на понад 90 днів.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб для облігацій з покриттям зовнішнього випуску в рамках внутрішньогрупових структур об'єднаних облігацій з покриттям, як зазначено у статті 8, інформацію, зазначену в першому підпараграфі цього параграфа, або посилання на неї надавали інвесторам стосовно всіх облігацій з покриттям внутрішнього випуску групи. Держави-члени повинні забезпечити, щоб таку інформацію надавали інвесторам принаймні в агрегованій формі.

3. Держави-члени повинні забезпечити захист інвесторів, вимагаючи від кредитних установ, що випускають облігації з покриттям, публікувати на їхньому вебсайті інформацію, яка була надана інвесторам згідно з параграфами 1 і 2. Держави-члени не повинні вимагати, щоб такі кредитні установи публікували таку інформацію на паперовому носії.

Секція II

Вимоги щодо покриття та ліквідності

Стаття 15

Вимоги щодо покриття

1. Держави-члени повинні забезпечити захист інвесторів, вимагаючи, щоб програми облігацій з покриттям у будь-який момент часу відповідали принаймні вимогам щодо покриття, встановленим у параграфах 2–8.
2. Усі зобов'язання за облігаціями з покриттям повинні бути покриті правами вимоги сплати за активами покриття.
3. Зазначені в параграфі 2 зобов'язання включають:
 - (a) зобов'язання щодо сплати основної суми непогашених облігацій з покриттям;
 - (b) зобов'язання щодо сплати будь-яких процентів за непогашеними облігаціями з покриттям;
 - (c) платіжні зобов'язання за деривативними контрактами, утримуваними згідно зі статтею 11; та
 - (d) очікувані витрати, пов'язані з обслуговуванням і адмініструванням згорання програми облігацій з покриттям.

Для цілей пункту (b) першого підпараграфа держави-члени можуть дозволити розрахунок загальної суми.

4. Зазначені нижче активи покриття вважаються такими, що сприяють дотриманню вимоги щодо покриття:
 - (a) первинні активи;
 - (b) активи заміщення;
 - (c) ліквідні активи, утримувані відповідно до статті 16; та
 - (d) права вимоги сплати за деривативними контрактами, утримуваними згідно зі статтею 11.

Незабезпечені вимоги, за якими, як вважається, настав дефолт відповідно до статті 178 Регламенту (ЄС) № 575/2013, не беруть участі в покритті.

5. Для цілей пункту (с) першого підпараграфу параграфу 3 і пункту (d) першого підпараграфу параграфу 4, держави-члени повинні встановити правила оцінювання деривативних контрактів.

6. Розрахунок необхідного покриття повинен забезпечувати, щоб сукупна основна сума всіх активів покриття дорівнювала або перевищувала сукупну основну суму непогашених облігацій з покриттям (далі — принцип номінальної вартості).

Держави-члени можуть дозволяти інші принципи розрахунку за умови, що вони не призводять до отримання коефіцієнта покриття, який перевищує значення, отримане за принципом номінальної вартості.

Держави-члени повинні встановити правила розрахунку будь-яких процентів, що підлягають сплаті за непогашеними облігаціями з покриттям, і процентів, що підлягають отриманню за активами покриття, які повинні відображати розумні пруденційні принципи згідно із застосовними стандартами бухгалтерського обліку.

7. Як відступ від першого підпараграфу параграфу 6, держави-члени можуть, у спосіб, що відображає розумні пруденційні принципи, і згідно із застосовними стандартами бухгалтерського обліку, дозволити враховувати суму майбутніх процентів, що підлягають отриманню за активом покриття, за вирахуванням суми майбутніх процентів, що підлягають сплаті за відповідною облігацією з покриттям, щоб урівноважити будь-який дефіцит покриття зобов'язання щодо сплати основної суми за облігацією з покриттям, у разі наявності тісної відповідності, як означено в застосовному делегованому регламенті, ухваленому згідно зі статтею 33(4) Регламенту (ЄС) № 575/2013, за таких умов:

- (a) платежі, отримані протягом життєвого циклу активу покриття і необхідні для покриття платіжного зобов'язання за відповідною облігацією з покриттям, відокремлені згідно зі статтею 12 або включені в пул покриття у вигляді активів покриття, зазначених у статті 6, до настання строку сплати; та
- (b) дострокове погашення активу покриття можливе виключно шляхом використання можливості постачення, як означено в застосовному делегованому регламенті, ухваленому відповідно до статті 33(4) Регламенту (ЄС) № 575/2013, або — у випадку облігацій з покриттям із правом дострокового погашення за номінальною вартістю кредитною установою, що випускає облігації з покриттям, — шляхом сплати позичальником за активом покриття принаймні номінальної вартості пред'явленої до погашення облігації з покриттям.

8. Держави-члени повинні забезпечити, щоб розрахунок активів покриття і зобов'язань ґрунтувався на одній методології. Держави-члени можуть дозволити використання різних методологій розрахунку для розрахунку активів покриття, з одного боку, і зобов'язань, з іншого боку, за умови, що використання таких різних методологій не призведе до отримання коефіцієнта покриття, що перевищує значення, розраховане з використанням однієї методології для розрахунку активів покриття та зобов'язань.

Стаття 16

Вимога щодо буферного запасу ліквідності пулу покриття

1. Держави-члени повинні забезпечити захист інвесторів, вимагаючи, щоб пул покриття в будь-який момент часу включав буферний запас ліквідності, що складається з доступних ліквідних активів, для покриття чистого відтоку ліквідності в рамках програми облігацій з покриттям.

2. Буферний запас ліквідності пулу покриття повинен покривати максимальний сукупний чистий відтік ліквідності протягом наступних 180 днів.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб буферний запас ліквідності пулу покриття, зазначений у параграфі 1 цієї статті, складався з таких типів активів, відокремлених згідно зі статтею 12 цієї Директиви:

- (a) активи, кваліфіковані як активи рівня 1, рівня 2A або рівня 2B згідно із застосовним делегованим

регламентом, ухваленим відповідно до статті 460 Регламенту (ЄС) № 575/2013, які оцінені згідно з таким делегованим регламентом і які не випущені самою кредитною установою, що випускає облігації з покриттям, її материнською компанією, іншою ніж установа публічного сектора, що не є кредитною установою, її дочірньою компанією або іншою дочірньою компанією її материнської компанії чи суб'єктом спеціального призначення для цілей сек'юритизації, з яким кредитна установа має тісні зв'язки;

- (b) короткострокові експозиції кредитних установ, які відповідають рівню кредитної якості 1 або 2, або короткострокові депозити у кредитних установах, що відповідають рівню кредитної якості 1, 2 або 3, згідно з пунктом (c) статті 129(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013.

Держави-члени можуть обмежити типи ліквідних активів, які використовуються для цілей пунктів (a) і (b) першого підпараграфа.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб незабезпечені вимоги за експозиціями, що вважаються такими, що перебувають у стані дефолту згідно зі статтею 178 Регламенту (ЄС) № 575/2013, не могли виходити до буферного запасу ліквідності пулу покриття.

4. Якщо кредитні установи, що випускають облігації з покриттям, підпадають під дію вимог до ліквідності, визначених в інших правових актах Союзу, що призводить до дублювання буферного запасу пулу ліквідності, держави-члени можуть вирішити не застосовувати положення національного права, які транспонують параграфи 1, 2 і 3, протягом періоду, передбаченого у відповідних правових актах Союзу. Держави-члени можуть використати зазначену можливість тільки до дати застосування змін до таких правових актів Союзу з метою усунення дублювання і повинні повідомити Комісії та ЕВА, якщо вони використовують таку можливість.

5. Держави-члени можуть дозволити, щоб розрахунок основної суми структур із можливістю продовження строку погашення здійснювався на основі кінцевої дати погашення згідно з договірними умовами за облігацією з покриттям.

6. Держави-члени можуть передбачити, що параграф 1 не застосовується до облігацій з покриттям, які підпадають під дію вимог щодо узгодженого фінансування.

Стаття 17

Умови для структур із можливістю продовження строку погашення

1. Держави-члени можуть дозволити випуск облігацій з покриттям зі структурами з можливістю продовження строку погашення, якщо захист інвесторів забезпечується принаймні таким чином:

- (a) строк погашення може бути продовжений тільки за умови настання об'єктивних тригерних подій, визначених у національному праві, а не за розсудом кредитної установи, що випускає облігації з покриттям;
- (b) тригерні події для продовження строку погашення, визначені в договірних умовах за облігацією з покриттям;
- (c) інформація, надана інвесторам про структуру за строком погашення, є достатньою, щоб надати їм можливість визначити ризик, пов'язаний із облігацією з покриттям, і містить детальний опис:
 - (i) тригерних подій для продовження строку погашення;
 - (ii) наслідків неплатоспроможності або врегулювання кредитної установи, що випускає облігації з покриттям, для продовження строку погашення;
 - (iii) ролі компетентних органів, призначених відповідно до статті 18(2), і, у відповідних випадках, спеціального адміністратора в контексті продовження строку погашення;
- (d) кінцева дата погашення облігації з покриттям піддається визначенню в будь-який момент часу;

- (e) у випадку неплатоспроможності або врегулювання кредитної установи, що випускає облігації з покриттям, продовження строку погашення не впливає на черговість задоволення вимог інвесторів в облігації з покриттям та не змінює черговість у рамках початкового графіка погашення за програмою облігацій з покриттям;
- (f) продовження строку погашення не змінює структурні характеристики облігацій з покриттям, пов'язані з подвійним правом вимоги, як зазначено у статті 4, і захищеністю від банкрутства, як зазначено у статті 5.
2. Держави-члени, які дозволяють випуск облігацій з покриттям зі структурами з можливістю продовження строку погашення, повинні повідомити про це ЕВА.

РОЗДІЛ III

ПУБЛІЧНИЙ НАГЛЯД ЗА ОБЛІГАЦІЯМИ З ПОКРИТТЯМ

Стаття 18

Публічний нагляд за облігаціями з покриттям

1. Держави-члени повинні забезпечити захист інвесторів, передбачивши, що випуск облігацій з покриттям підлягає публічному нагляду за облігаціями з покриттям.
2. Для цілей публічного нагляду за облігаціями з покриттям, зазначеного в параграфі 1, держави-члени повинні призначити один або кілька компетентних органів. Вони повинні повідомити про такі призначені органи Комісію та ЕВА із зазначенням будь-якого розподілу функцій та обов'язків.
3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи, призначені відповідно до параграфа 2, здійснювали моніторинг випуску облігацій з покриттям для оцінювання відповідності вимогам, встановленим у положеннях національного права, які транспонують цю Директиву.
4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб кредитні установи, що випускають облігації з покриттям, реєстрували всі свої операції, пов'язані з програмою облігацій з покриттям, і мали відповідні та належні системи та процеси документування.
5. Держави-члени також повинні забезпечити існування належних заходів, які дають змогу компетентним органам, призначеним відповідно до параграфа 2 цієї статті, отримувати інформацію, необхідну для оцінювання відповідності вимогам, встановленим у положеннях національного права, які транспонують цю Директиву, розслідування можливих порушень таких вимог і застосування адміністративних санкцій та інших адміністративних заходів згідно з положеннями національного права, які транспонують статтю 23.
6. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи, призначені відповідно до параграфа 2, мали необхідні експертні знання, ресурси, операційну спроможність, повноваження та незалежність для виконання функцій, пов'язаних із публічним наглядом за облігаціями з покриттям.

Стаття 19

Надання дозволу для програм облігацій з покриттям

1. Держави-члени повинні забезпечити захист інвесторів, вимагаючи отримання дозволу для програми облігацій з покриттям до випуску облігацій з покриттям у рамках такої програми. Держави-члени повинні наділити повноваженням надавати такий дозвіл компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2).
2. Держави-члени повинні встановити вимоги щодо надання дозволу, зазначеного в параграфі 1, у тому числі такі вимоги:
 - (a) належна програма діяльності, у якій визначений випуск облігацій з покриттям;

- (b) належні політики, процеси та методології, спрямовані на захист інвесторів, для схвалення, змінення, відновлення та рефінансування позик, включених у пул покриття;
- (c) керівництво та персонал, які займаються програмою облігацій з покриттям і мають належну кваліфікацію та знання стосовно випуску облігацій з покриттям і адміністрування програми відкритих облігацій;
- (d) адміністративна структура пулу покриття та його моніторинг, що відповідає застосовним вимогам, встановленим у положеннях національного права, які транспонують цю Директиву.

Стаття 20

Публічний нагляд за облігаціями з покриттям у випадку неплатоспроможності або врегулювання

1. Компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), повинні співпрацювати з органом з врегулювання у випадку врегулювання кредитної установи, що випускає облігації з покриттям, щоб забезпечити захист прав та інтересів інвесторів в облігації з покриттям, у тому числі принаймні шляхом перевірки безперервності та раціональності управління програмою облігацій з покриттям у ході процесу врегулювання.

2. Держави-члени можуть передбачити призначення спеціального адміністратора, щоб забезпечити захист прав та інтересів інвесторів в облігації з покриттям, у тому числі принаймні шляхом перевірки безперервності та раціональності управління програмою облігацій з покриттям протягом необхідного періоду.

Якщо держави-члени використовують таку можливість, вони можуть вимагати, щоб їхні компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), схвалювали призначення та звільнення спеціального адміністратора. Держави-члени, які використовують таку можливість, повинні принаймні вимагати, щоб із такими компетентними органами проводилися консультації щодо призначення та звільнення спеціального адміністратора.

3. Якщо держави-члени передбачають призначення спеціального адміністратора відповідно до параграфу 2, вони повинні ухвалити правила, які встановлюють завдання та обов'язки такого спеціального адміністратора принаймні щодо таких дій:

- (a) погашення зобов'язань за облігаціями з покриттям;
- (b) управління активами покриття та їх реалізація, у тому числі їх передача разом із зобов'язаннями за облігаціями з покриттям, іншій кредитній установі, що випускає облігації з покриттям;
- (c) правочини, необхідні для належного адміністрування пулу покриття, постійного моніторингу покриття зобов'язань за облігаціями з покриттям, ініціювання проваджень для повернення активів до пулу покриття та передачі залишкових активів до майнової маси кредитної установи, що випустила облігації з покриттям, після погашення всіх зобов'язань за облігаціями з покриттям.

Для цілей пункту (c) першого підпараграфу держави-члени можуть дозволити спеціальному адміністратору діяти, у випадку неплатоспроможності або врегулювання кредитної установи, що випускає облігації з покриттям, на підставі авторизації, отриманої такою кредитною установою, і відповідно до тих самих операційних вимог.

4. Держави-члени повинні забезпечити координацію та обмін інформацією для цілей процесу неплатоспроможності або врегулювання між компетентними органами, призначеними відповідно до статті 18(2), спеціальним адміністратором, у разі призначення такого адміністратора, та, у випадку врегулювання, органом з врегулювання.

Стаття 21

Звітування перед компетентними органами

1. Держави-члени повинні забезпечити захист інвесторів, вимагаючи від кредитних установ, що випускають облігації з покриттям, повідомляти інформацію, визначену в параграфі 2, щодо програми облігацій з покриттям компетентним органам, призначеним відповідно до статті 18(2). Таке звітування повинне здійснюватися на регулярній основі, а також на вимогу таких компетентних органів. Держави-члени повинні встановити правила щодо періодичності такого регулярного звітування.
2. Обов'язки щодо звітування, які повинні бути встановлені відповідно до параграфа 1, повинні вимагати, щоб інформація, яка підлягає наданню, включала відомості принаймні про таке:
 - (a) прийнятність активів і вимоги щодо пулу покриття згідно зі статтями 6–11;
 - (b) відокремлення активів покриття відповідно до статті 12;
 - (c) якщо застосовно, функціонування контролера пулу покриття згідно зі статтею 13;
 - (d) вимоги щодо покриття відповідно до статті 15;
 - (e) буферний запас ліквідності пулу покриття згідно зі статтею 16;
 - (f) якщо застосовно, умови для структур із можливістю продовження строку погашення згідно зі статтею 17.
3. Держави-члени повинні передбачити правила щодо інформації, яка підлягає наданню, згідно з параграфом 2, кредитною установою, що випускає облігації з покриттям, компетентним органам, призначеним відповідно до статті 18(2), у випадку неплатоспроможності або врегулювання кредитної установи, що випускає облігації з покриттям.

Стаття 22

Повноваження компетентних органів для цілей публічного нагляду за облігаціями з покриттям

1. Держави-члени повинні забезпечити захист інвесторів шляхом надання компетентним органам, призначеним відповідно до статті 18(2), усіх повноважень із нагляду, розслідування та застосування санкцій, необхідних для виконання завдання з публічного нагляду за облігаціями з покриттям.
2. Повноваження, зазначені в параграфі 1, повинні включати принаймні:
 - (a) повноваження надавати та відмовляти в наданні дозволу відповідно до статті 19;
 - (b) повноваження регулярно здійснювати перевірку програми облігацій з покриттям, щоб оцінити відповідність положенням національного права, які транспонують цю Директиву;
 - (c) повноваження проводити виїзні та дистанційні перевірки;
 - (d) повноваження застосовувати адміністративні санкції та інші адміністративні заходи відповідно до положень національного права, які транспонують статтю 23;
 - (e) повноваження ухвалювати та впроваджувати настанови щодо нагляду, які стосуються випуску облігацій з покриттям.

Стаття 23

Адміністративні санкції та інші адміністративні заходи

1. Без обмеження права держав-членів передбачати кримінальні санкції, держави-члени повинні встановити правила, якими встановлюються належні адміністративні санкції та інші адміністративні заходи, які застосовуються принаймні в таких випадках:
 - (a) кредитна установа отримала дозвіл для програми облігацій з покриттям на основі неправдивих заяв або інших незаконних засобів;
 - (b) кредитна установа більше не виконує умови, на яких був наданий дозвіл для програми облігацій з покриттям;

- (c) кредитна установа випускає облігації з покриттям без отримання дозволу згідно з положеннями національного права, які транспонують статтю 19;
- (d) кредитна установа, що випускає облігації з покриттям, не виконує вимоги, визначені в положеннях національного права, які транспонують статтю 4;
- (e) кредитна установа випускає облігації з покриттям, що не відповідають вимогам, визначеним у положеннях національного права, які транспонують статтю 5;
- (f) кредитна установа випускає облігації з покриттям, які не забезпечені згідно з положеннями національного права, що транспонують статтю 6;
- (g) кредитна установа випускає облігації з покриттям, які забезпечені активами, розташованими за межами Союзу, на порушення вимог, встановлених у положеннях національного права, які транспонують статтю 7;
- (h) кредитна установа забезпечує облігації з покриттям у рамках внутрішньогрупової структури об'єднаних облігацій з покриттям на порушення вимог, встановлених у положеннях національного права, які транспонують статтю 8;
- (i) кредитна установа, що випускає облігації з покриттям, не виконує вимоги щодо спільного фінансування, встановлені в положеннях національного права, які транспонують статтю 9;
- (j) кредитна установа, що випускає облігації з покриттям, не виконує вимоги щодо структури пулу покриття, встановлені в положеннях національного права, які транспонують статтю 10;
- (k) кредитна установа, що випускає облігації з покриттям, не виконує вимоги щодо деривативних контрактів в пулі покриття, встановлені в положеннях національного права, які транспонують статтю 11;
- (l) кредитна установа, що випускає облігації з покриттям, не виконує вимоги щодо відокремлення активів покриття згідно з положеннями національного права, які транспонують статтю 12;
- (m) кредитна установа, що випускає облігації з покриттям, не повідомляє інформацію або надає неповну чи недостовірну інформацію на порушення положень національного права, які транспонують статтю 14;
- (n) кредитна установа, що випускає облігації з покриттям, повторно або постійно не підтримує буферні запаси ліквідності пулу покриття на порушення положень національного права, які транспонують статтю 16;
- (o) кредитна установа, що випускає облігації з покриттям зі структурами з можливістю продовження строку погашення, не виконує умови щодо структур із можливістю продовження строку погашення, встановлені в положеннях національного права, які транспонують статтю 17;
- (p) кредитна установа, що випускає облігації з покриттям, не повідомляє інформацію або надає неповну чи недостовірну інформацію про свої зобов'язання на порушення положень національного права, які транспонують статтю 21(2).

Держави-члени можуть вирішити не передбачати адміністративні санкції або інші адміністративні заходи за порушення, які підпадають під кримінальні санкції в їхньому національному праві. У таких випадках держави-члени повинні повідомити Комісії відповідні норми кримінального права.

2. Санкції та заходи, зазначені в параграфі 1, повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними та повинні включати принаймні:

- (a) відкликання дозволу для програми облігацій з покриттям;
- (b) публічну заяву, у якій зазначаються відповідальна фізична або юридична особа та характер порушення згідно зі статтею 24;

- (c) наказ, що зобов'язує фізичну або юридичну особу припинити відповідну поведінку та утримуватися від повторення такої поведінки;
- (d) адміністративні штрафні санкції.
3. Держави-члени також повинні забезпечити ефективне виконання санкцій і заходів, зазначених у параграфі 1.
4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб при визначенні типу адміністративних санкцій або інших адміністративних заходів і розміру адміністративних штрафних санкцій, компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), враховували всі зазначені нижче обставини, якщо це доцільно:
- (a) тяжкість і тривалість порушення;
- (b) ступінь відповідальності фізичної або юридичної особи, відповідальної за порушення;
- (c) фінансову стійкість фізичної або юридичної особи, відповідальної за порушення, у тому числі за розміром загального обороту юридичної особи або розміром річного доходу фізичної особи;
- (d) значущість прибутків, які отримала фізична або юридична особа, відповідальна за порушення, або втрат, яких вона уникнула, тією мірою, якою такі прибутки або втрати можна визначити;
- (e) втрати третіх осіб, спричинені порушенням, тією мірою, якою такі втрати можна визначити;
- (f) рівень співпраці фізичної або юридичної особи, відповідальної за порушення, з компетентними органами, призначеними відповідно до статті 18(2);
- (g) будь-які попередні порушення фізичної або юридичної особи, відповідальної за порушення;
- (h) будь-які фактичні або потенційні системні наслідки порушення.
5. Якщо положення, зазначені в параграфі 1, застосовуються до юридичних осіб, держави-члени також повинні забезпечити, щоб компетентні органи, призначені відповідно статті 18(2), застосовували адміністративні санкції та інші адміністративні заходи, визначені в параграфі 2 цієї статті, з урахуванням умов, встановлених у національному праві, до членів органу управління та інших фізичних осіб, які відповідно до національного права несуть відповідальність за порушення.
6. Держави-члени повинні забезпечити, щоб, перш ніж ухвалити будь-яке рішення про застосування адміністративних санкцій або інших адміністративних заходів, як визначено в параграфі 2, компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), надали можливість відповідній фізичній або юридичній особі бути вислуханою. Винятки з права бути вислуханим можуть застосовуватися при ухваленні відповідних інших адміністративних заходів, якщо необхідно вжити невідкладних заходів для запобігання значним втратам третіх осіб або завданню значної шкоди фінансовій системі. У таких випадках відповідній особі повинна бути надана можливість бути вислуханою, як тільки це стане можливо після ухвалення рішення про застосування адміністративного заходу, і, за необхідності, такий захід повинен бути переглянутий.
7. Держави-члени повинні забезпечити, щоб будь-яке рішення про застосування адміністративних санкцій або інших адміністративних заходів, як визначено в параграфі 2, було належним чином обґрунтоване і підлягало оскарженню.

Стаття 24

Опублікування інформації про адміністративні санкції та інші адміністративні заходи

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб положення національного права, які транспонують цю Директиву, містили правила, що вимагають, щоб інформація про адміністративні санкції та інші адміністративні заходи була опублікована без невинуватої затримки на офіційних вебсайтах компетентних органів, призначених відповідно до статті 18(2). Такі самі обов'язки застосовуються у

випадках, коли держава-член вирішує передбачити кримінальні санкції відповідно до другого підпараграфа статті 23(1).

2. Правила, ухвалені відповідно до параграфа 1, повинні вимагати як мінімум опублікування будь-якого рішення, яке не може або більше не може бути оскаржене і яке застосоване за порушення положень національного права, що транспонують цю Директиву.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб така публікація містила інформацію про тип і характер порушення та про фізичну або юридичну особу, до якої застосовується санкція або захід. Згідно з параграфом 4, держави-члени також повинні забезпечити, щоб така інформація була опублікована без невинуватої затримки після повідомлення адресату про відповідну санкцію або захід і про публікацію рішення про застосування відповідної санкції або заходу на офіційних вебсайтах компетентних органів, призначених відповідно до статті 18(2).

4. Якщо держави-члени дають дозвіл на публікацію рішення про застосування санкцій або інших заходів, які оскаржуються, компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), повинні, без невинуватої затримки, також опублікувати на своїх офіційних вебсайтах інформацію про статус оскарження та його результат.

5. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), публікували рішення про застосування санкцій або заходів на умовах анонімності згідно з національним правом за будь-якої із таких обставин:

- (а) якщо санкцію або захід застосовано до фізичної особи та встановлено, що публікація персональних даних є непропорційною;
- (б) якщо публікація може становити загрозу для стабільності фінансових ринків або поточного кримінального розслідування;
- (с) якщо внаслідок публікації відповідним кредитним установам або фізичним особам буде завдано непропорційної шкоди, тією мірою, якою це можна встановити.

6. Якщо держава-член публікує рішення про застосування санкції або заходу на умовах анонімності, вона може дозволити відтермінувати публікацію релевантних даних.

7. Держави-члени повинні забезпечити, щоб будь-яке остаточне рішення суду, що скасовує рішення про застосування санкції або заходу, також було опубліковане.

8. Держави-члени повинні забезпечити, щоб будь-яка публікація, зазначена в параграфах 2–6, зберігалася на офіційних вебсайтах компетентних органів, призначених відповідно до статті 18(2), протягом щонайменше п'яти років із дати публікації. Персональні дані, що їх містить публікація, необхідно зберігати на офіційному вебсайті протягом періоду, що є необхідним відповідно до застосованих правил захисту персональних даних. Такий період зберігання визначають з урахуванням строків позовної давності, передбачених у законодавстві відповідних держав-членів, але він у будь-якому разі не повинен бути довшим ніж десять років.

9. Компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), повинні повідомляти ЕВА про будь-які застосовані адміністративні санкції та інші адміністративні заходи, у тому числі, у відповідних випадках, про будь-яке їх оскарження та його результат. Держави-члени повинні забезпечити, щоб такі компетентні органи отримували інформацію та дані остаточного рішення щодо будь-якої застосованої кримінальної санкції, які компетентні органи також повинні подати до ЕВА.

10. ЕВА повинен вести центральну базу даних щодо повідомлених йому адміністративних санкцій та інших адміністративних заходів. До такої бази даних повинні мати доступ тільки компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), і вона повинна оновлюватися на підставі інформації, наданої такими компетентними органами згідно з параграфом 9 цієї статті.

Обов'язки щодо співпраці

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), тісно співпрацювали з компетентними органами, які здійснюють загальний нагляд за кредитними установами згідно з відповідним правом Союзу, застосовним до таких установ, а також з органом з врегулювання у випадку врегулювання кредитної установи, що випускає облігації з покриттям.
2. Держави-члени також повинні забезпечити, щоб компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), тісно співпрацювали один з одним. Така співпраця повинна включати надання один одному будь-якої інформації, яка необхідна для виконання завдань із нагляду інших органів згідно з положеннями національного права, які транспонують цю Директиву.
3. Для цілей другого речення параграфу 2 цієї статті держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), повідомляли:
 - (а) усю відповідну інформацію за запитом іншого компетентного органу, призначеного відповідно до статті 18(2); та
 - (б) з власної ініціативи, будь-яку інформацію, яка є важливою для інших компетентних органів, призначених відповідно до статті 18(2) в інших державах-членах.
4. Держави-члени також повинні забезпечити, щоб компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), співпрацювали з ЕВА або, у відповідних випадках, з європейським наглядовим органом (Європейським органом з цінних паперів і ринків), створеним на підставі Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1095/2010 ⁽¹⁸⁾, для цілей цієї Директиви.
5. Для цілей цієї статті інформація вважається важливою, якщо вона може суттєво вплинути на оцінювання випуску облігацій з покриттям в іншій державі-члені.

Стаття 26

Вимоги щодо розкриття інформації

1. Держави-члени також повинні забезпечити, щоб компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), публікували на своїх офіційних вебсайтах таку інформацію:
 - (а) тексти їхніх національних законів, підзаконних нормативно-правових актів, адміністративних правил та загальних настанов, ухвалених стосовно випуску облігацій з покриттям;
 - (б) перелік кредитних установ, яким дозволено випускати облігації з покриттям;
 - (с) перелік облігацій з покриттям, які мають право на використання позначення «європейська облігація з покриттям», і перелік облігацій з покриттям, які мають право на використання позначення «європейська облігація з покриттям (преміум)».
2. Інформація, опублікована відповідно до параграфу 1, повинна бути достатньою, щоб давати можливість коректного порівняння підходів, ухвалених компетентними органами різних держав-членів, призначеними відповідно до статті 18(2). Таку інформацію необхідно оновлювати для врахування будь-яких змін.
3. Компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2), повинні щорічно повідомляти ЕВА перелік кредитних установ, зазначений у пункті (б) параграфу 1, і переліки облігацій з покриттям, зазначені в пункті (с) параграфу 1.

РОЗДІЛ IV ПОЗНАЧЕННЯ

Стаття 27

Позначення

1. Держави-члени повинні забезпечити використання позначення «європейська облігація з покриттям» та його офіційного перекладу всіма офіційними мовами Союзу тільки для облігацій з покриттям, які відповідають вимогам, встановленим у положеннях національного права, що транспонують цю Директиву.
2. Держави-члени повинні забезпечити використання позначення «європейська облігація з покриттям (преміум)» та його офіційного перекладу всіма офіційними мовами Союзу тільки для облігацій з покриттям, які відповідають вимогам, встановленим у положеннях національного права, що транспонують цю Директиву, і які відповідають вимогам у статті 129 Регламенту (ЄС) № 575/2013, зі змінами, внесеними Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2160 ⁽¹⁹⁾.

РОЗДІЛ V

ЗМІНИ ДО ІНШИХ ДИРЕКТИВ

Стаття 28

Зміни до Директиви 2009/65/ЄС

До статті 52(4) Директиви 2009/65/ЄС внести такі зміни:

- (1) перший підпараграф викласти у такій редакції:

«4. Держави-члени можуть підвищити ліміт у розмірі 5%, встановлений у першому підпараграфі параграфу 1, не більше ніж до 25%, якщо облігації були випущені до 08 липня 2022 року та відповідають вимогам, визначеним у цьому параграфі, у редакції, застосовній станом на дату їх випуску, або якщо облігації підпадають під означення облігацій з покриттям у пункті (1) статті 3 Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2019/2162 ^(*)».

^(*) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2019/2162 від 27 листопада 2019 року про випуск облігацій з покриттям та публічний нагляд за облігаціями з покриттям та про внесення змін до директив 2009/65/ЄС та 2014/59/ЄС (ОВ L 328, 18.12.2019, с. 29).

- (2) третій підпараграф вилучити.

Стаття 29

Зміни до Директиви 2014/59/ЄС

У статті 2(1) Директиви 2014/59/ЄС пункт 96 викласти у такій редакції:

«(96)«облігація з покриттям» означає облігацію з покриттям, як означено в пункті (1) статті 3 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2019/2162 ^(*), або, стосовно інструмента, який був випущений до 08 липня 2022 року, облігацію, як зазначено у статті 52(4) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС ^(*), у редакції, застосовній станом на дату її випуску;».

РОЗДІЛ VI

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 30

Перехідні заходи

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб облігації з покриттям, випущені до 08 липня 2022 року, які відповідають вимогам, встановленим у статті 52(4) Директиви 2009/65/ЄС, у редакції, застосовній станом на дату їх випуску, не підпадали під дію вимог, визначених у статтях 5–12 і статтях 15, 16, 17 та

19 цієї Директиви, але могли й надалі називатися облігаціями з покриттям згідно із цією Директивою до настання строку їх погашення.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи, призначені відповідно до статті 18(2) цієї Директиви, здійснювали моніторинг відповідності облігацій з покриттям, випущених до 08 липня 2022 року, вимогам, встановленим у статті 52(4) Директиви 2009/65/ЄС, у редакції, застосовній станом на дату їх випуску, а також вимогам цієї Директиви, тією мірою, якою вони застосовуються згідно з першим підпараграфом цього параграфа.

2. Держави-члени можуть застосовувати параграф 1 до додаткових випусків облігацій з покриттям у міру виникнення попиту, для яких відкриття номера ISIN було здійснене до 08 липня 2022 року, протягом не більше ніж 24 місяців після зазначеної дати за умови, що такі випуски відповідають усім зазначеним нижче вимогам:

- (a) дата погашення облігацій з покриттям настає до 08 липня 2027 року;
- (b) загальний розмір додаткових випусків у міру виникнення попиту, здійснених після 08 липня 2022 року, не перевищує більш ніж удвічі загальний розмір випуску облігацій з покриттям, які підлягають погашенню станом на зазначену дату;
- (c) загальний розмір випуску облігацій з покриттям, за якими настав строк погашення, не перевищує 6 000 000 000 євро або еквівалентну суму в національній валюті;
- (d) активи забезпечення розташовані в державі-члені, що застосовує параграф 1 до додаткових випусків облігацій з покриттям у міру виникнення попиту.

Стаття 31

Перегляди та звіти

1. До 08 липня 2024 року Комісія, у тісній співпраці з ЕВА, повинна подати звіт до Європейського Парламенту і Ради разом із законодавчою пропозицією, за необхідності, стосовно того, чи і, якщо так, яким чином можна впровадити режим еквівалентності для кредитних установ із третіх країн, що випускають облігації з покриттям, і для інвесторів у такі облігації з покриттям, з урахуванням міжнародних змін у сфері облігацій з покриттям, зокрема розвитку законодавчих рамок у третіх країнах.

2. До 08 липня 2025 року Комісія, у тісній співпраці з ЕВА, повинна подати до Європейського Парламенту і Ради звіт про імплементацію цієї Директиви стосовно рівня захисту інвесторів і змін, які стосуються випуску облігацій з покриттям у Союзі. Зазначений звіт повинен містити рекомендації щодо подальших дій. Звіт повинен містити інформацію про:

- (a) зміни кількості дозволів на випуск облігацій з покриттям;
- (b) зміни кількості облігацій з покриттям, випущених згідно з положеннями національного права, які транспонують цю Директиву, і згідно зі статтею 129 Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (c) зміни, які стосуються активів, що забезпечують випуск облігацій з покриттям;
- (d) зміни рівня надлишкового забезпечення;
- (e) транскордонні інвестиції в облігації з покриттям, у тому числі інвестиції з третіх країн та у третіх країнах;
- (f) зміни, які стосуються випусків облігацій з покриттям зі структурами з можливістю продовження строку погашення;
- (g) зміни ризиків і вигід від використання експозицій, як зазначено у статті 129(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (h) функціонування ринків облігацій з покриттям.

3. До 08 липня 2024 року держава-члени повинні надати Комісії інформацію з питань, зазначених у параграфі 2.
4. До 08 липня 2024 року, після замовлення та отримання дослідження з оцінювання ризиків і вигід, пов'язаних із облігаціями з покриттям зі структурами з можливістю продовження строку погашення, і після консультацій з ЕВА, Комісія повинна ухвалити звіт і подати таке дослідження і такий звіт до Європейського Парламенту і Ради разом із законодавчою пропозицією, за необхідності.
5. До 08 липня 2024 року Комісія повинна ухвалити звіт щодо можливості впровадження інструменту з подвійним правом вимоги під назвою «європейські забезпечені ноти». Комісія подає такий звіт Європейському Парламенту і Раді разом із законодавчою пропозицією, за необхідності.

Стаття 32

Транспозиція

1. Держави-члени повинні, до 08 липня 2021 року, ухвалити та опублікувати закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для виконання вимог цієї Директиви. Вони повинні невідкладно повідомити про них Комісію.

Вони повинні почати застосовувати такі інструменти не пізніше ніж з 08 липня 2022 року.

Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Методи здійснення такого покликання встановлюють держави-члени.

2. Держави-члени передають Комісії текст основних інструментів національного права, ухвалених ними у сфері регулювання цієї Директиви.

Стаття 33

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після дня її опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 34

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Страсбурзі 27 листопада 2019 року.

За Європейський Парламент

Президент

D. M. SASSOLI

За Раду

Президент

T. TUPPURAINEN

⁽¹⁾ [ОВ С 367, 10.10.2018, с. 56.](#)

⁽²⁾ Позиція Європейського Парламенту від 18 квітня 2019 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику) та рішення Ради від 08 листопада 2019 року.

⁽³⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень щодо інститутів колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS) (ОВ L 302, 17.11.2009, с. 32).

- (⁴) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 від 26 червня 2013 року про пруденційні вимоги для кредитних установ та інвестиційних фірм та про внесення змін до Регламенту (ЄС) №648/2012 (ОБ L 176, 27.06.2013, с. 1).
- (⁵) Делегований Регламент Комісії (ЄС) № 2015/35 від 10 жовтня 2014 року на доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2009/138/ЄС про започаткування і ведення діяльності у сфері страхування і перестраховування (Платоспроможність II) (ОБ L 12, 17.01.2015, с. 1).
- (⁶) Делегований регламент Комісії (ЄС) № 2015/61 від 10 жовтня 2014 року на доповнення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 стосовно вимог щодо короткострокової ліквідності для кредитних установ (ОБ L 11, 17.01.2015, с. 1).
- (⁷) Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/59/ЄС від 15 травня 2014 року про рамки для відновлення та санації кредитних установ та інвестиційних фірм та про внесення змін до Директиви Ради 82/891/ЄЕС та директив 2001/24/ЄС, 2002/47/ЄС, 2004/25/ЄС, 2005/56/ЄС, 2007/36/ЄС, 2011/35/ЄС, 2012/30/ЄС та 2013/36/ЄС і регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 та (ЄС) № 648/2012 (ОБ L 173, 12.06.2014, с. 190).
- (⁸) Рекомендація Європейської ради із системних ризиків від 20 грудня 2012 року про фінансування кредитних установ (ESRB/2012/2) (ОБ С 119, 25.04.2013, п. 1).
- (⁹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 від 24 листопада 2010 року про Європейський наглядовий орган (Європейський орган банківського нагляду), про внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС та про скасування Рішення Комісії 2009/78/ЄС (ОБ L 331, 15.12.2010, с. 12).
- (¹⁰) Звіт ЕВА про облігації з покриттям — Рекомендації щодо гармонізації рамок стосовно облігацій з покриттям у ЄС (2016), ЕВА-Ор-2016-23.
- (¹¹) Директива Комісії 2006/111/ЄС від 16 листопада 2006 року про прозорість фінансових відносин між державами-членами та публічними підприємствами, а також про фінансову прозорість на певних підприємствах (ОБ L 318, 17.11.2006, с. 17).
- (¹²) Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/47/ЄС від 06 червня 2002 року про угоди про фінансове забезпечення (ОБ L 168, 27.06.2002, с. 43).
- (¹³) Регламент Ради (ЄС) № 1024/2013 від 15 жовтня 2013 року про доручення Європейському Центральному Банку виконання певних завдань щодо політик пруденційного нагляду за кредитними установами (ОБ L 287, 29.10.2013, с. 63).
- (¹⁴) ОБ С 369, 17.12.2011, с. 14.
- (¹⁵) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 від 18 грудня 2000 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних установами та органами Співтовариства і про вільний рух таких даних (ОБ L 8, 12.01.2001, с. 1).
- (¹⁶) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/679 від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних) (ОБ L 119, 04.05.2016, с. 1).
- (¹⁷) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2018/1725 від 23 жовтня 2018 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних установами, органами, офісами та агентствами Союзу, та про вільний рух таких даних, а також про скасування Регламенту (ЄС) № 45/2001 та Рішення № 1247/2002/ЄС (ОБ L 295, 21.11.2018, с. 39).
- (¹⁸) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1095/2010 від 24 листопада 2010 року про заснування Європейського наглядового органу (Європейського органу з цінних паперів і ринків), внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС та скасування Рішення Комісії 2009/77/ЄС (ОБ L 331, 15.12.2010, с. 84).
- (¹⁹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2160 від 27 листопада 2019 року про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 575/2013 щодо експозицій у формі облігацій з покриттям (див. стор. 1 цього Офіційного вісника).